

മ ലങ്കര സഭാ താരക.

THE STAR OF THE MALANKARA CHURCH.

പതിനഞ്ചാം തീയതിത്തോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു.

N. S. Book VI.

ഏഴാം ചിങ്ങം.

No. 1.

സംഗതിവിവരം.

നമ്മുടെ സമുദായാലിവുളിക്കുള്ളപ്പോൾ...	പുറം
സി. പി. തോമ്മസ് ബി. എ. എൽ. റി.	പ
ക്രിസ്ത്യാനി തനിക്കുതന്നെ ഒരു നിയമം	ര
പ്രവചനം...കെ. കെ. കുരുവിള ബി. എ.	സ
യാക്കോബായ സഭയും കത്തഴിഞ്ഞ പുസ്തകവും.	വ
കെ. വി. ചാക്കോ ബി. എ. എൽ. റി. അവർകൾക്കു മറുപടി	പ
നി. വ. ടി. ശ്രീ. മാത്തോമ്മാമെത്രാപ്പോലീത്താ	...
വലിയ തിരുമേനി	പ
ഭവനങ്ങൾ—മാന്യനായ ഒരു യാക്കോബുൻ എഴുതുന്നതു	പ
തമ്പുരാൻപ്പെറ്ററമ്മയുടെ മുഖപ്പാലം മാർ കസോത്യാസ്	...
ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു	പ
പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ	കവർ നാം പുറം

സഭാതാരക മാസേജർ കെ. എൻ. ഓറിയൽ കോളേജ് എന്ന മേൽ വിലാസത്തിൽ പത്രവരി അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

PRINTED AND PUBLISHED BY K. M. VARKI

AT THE VICAR GENERAL PRESS, KOTTAYAM.

1909.

മലങ്കര സഭാതാരക.

ഒരാണ്ടത്തേക്കു ബ്രിട്ടീഷ് രൂപാ ഒന്നര.

ഒറ്റപ്രതിക്കു

രൂണ ൨.

മുമ്പേ അടയ്ക്കുന്നപക്ഷം സാധുക്കൾക്കു അരരൂപായും മൂന്നു മാസത്തിനിടയിൽ ആയാൽ കാൽ രൂപായും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

നോട്ടീസ്സ്

മലയാള കുടുംബസഹായകമ്പനി (ക്രിപം)

തിരുവിതാംകൂറിൽ വു-ൽ ൫-ാം നമ്പരായി രജിസ്ട്രാക്കുപ്പെട്ടത്.

മൂലധനം—ഓഹരി ഒന്നിനു അമ്പതു രൂപാ വീതമുള്ള പതിനായിരം രൂപയാകുന്നു.

ഉദ്ദേശം...- മലയാളരാജ്യത്തിനു പൊതുവേ ഉപയോഗമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കുറഞ്ഞപലിശക്കു പണം കടംകൊടുക്കുന്ന ഇണ്ടിയൽ കടകൾ പലസ്ഥലങ്ങളിലും നടത്തിക്കുക.

൨. അനാഥരായവരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ഒരു അനാഥശാല, കൈത്തൊഴിൽശാലകൾ, വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇവ നടത്തിക്കുക.

൩. വരിക്കാരരുടെ ആളുകൾക്കു മരണാനന്തരം ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്യുക ഇവയും മറ്റുമാകുന്നു.

വരിക്കാർ—അപേക്ഷപ്പിച്ചു അരരൂപായും പ്രവേശനപ്പിച്ചു മൂന്നു രൂപായും (ആറുമാസമായി അടച്ചാലും മതിയാകും) മാസത്തോറും ഓരോ രൂപായും അടക്കേണ്ടതാകുന്നു. മാസവരി നിശ്ചിതപുരക്കൻ മരിക്കുന്നതുവരെയോ ൨൦ സംവത്സരമോ അടയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. അപേക്ഷകർ കമ്പനിഹാരത്തിലായിരിക്കണം. കരേക്കാലത്തേക്കു മാത്രം വൈദ്യന്മാരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു വേണ്ടാ എന്നു വച്ചിട്ടുണ്ട്.

വരിക്കാരുടെ ആദായം—കമ്പനിയുടെ ഇണ്ടിയൽവ്യാപാരം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പലിശയിൽ കവിയാത്തപലിശക്കു പണം കടംകിട്ടുന്നതാകുന്നു.

൨. അതതാണ്ടിൽ മാസവരിയായി പിരിയുന്ന സംഖ്യയിൽ നാലിലൊരം ശം അതതാണ്ടിൽ മരിക്കുന്ന നിശ്ചിതപുരക്കന്മാരുടെ എണ്ണം അനുസരിച്ചു വരിക്കാരുടെ ഇടയിൽ വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ വിധം വീതിക്കുന്ന ആൾ ആയിരം രൂപായിൽ കവിഞ്ഞു ഒരു വരിക്കാരനു കിട്ടേണ്ടതായാൽ ആ വക രൂപാ മാത്രവും അടച്ചിട്ടുള്ള മാസവരിയിൽ കുറഞ്ഞു വരുന്നതായാൽ മാസവരി മുഴുവനും കമ്പനി കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

നടത്തിപ്പ്—കമ്പനിയുടെ ഓഹരിക്കാർ മാർ ജീവനാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലത്താ, വികാരി ജനറൽ കോവൂർ അഡ്വ തോമ്മാക്കത്തനാർ, താഴത്തു ചാണ്ടപ്പിള്ളക്കത്തനാർ, അയിരൂർ പീലിപ്പോസ് കശീശാ, വവറത്തു ബഞ്ചമിൻ ബി. എ. , മിസ്റ്റർ ജോൺ ചാണ്ടി, മിസ്റ്റർ പി. എം. ചാക്കോ ബി. എ, പ്രക്കുളം സി. പത്മനാഭപിള്ള കൊല്ലത്തു കൊച്ചുഹസ്സൻകുഞ്ഞു മുതലായ പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള മാന്യന്മാരാണ്. അവരാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകളാൽ കമ്പനി നടത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

എന്നു മാനേജിംഗ ഡയറക്ടർ

എം. വക്കി. ഇട്ടിപ്പെറിയ ബി. എ. ബി. എൽ.

മലങ്കര സഭാ താൾ.

നമ്മുടെ സമുദായാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള കൃഷ്ടങ്ങൾ (തുടച്ചു)

(സി. പി. തോമ്മസ് ബി. എ. എൽ. റി.)

നമ്മുടെ സമുദായാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള കൃഷ്ടങ്ങളിൽ ചിലതു, നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക തത്വങ്ങളുടെ സ്വാഭാവിക ഫലങ്ങളാണെന്നും, അവയെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും, ബുദ്ധിപൂർവ്വ ക്ഷമയോടും സ്ഥിരതയോടും കൂടെ അവയോടൊത്തു അവയെ കടന്നു മുറുപ്പാട്ടു പോകുന്നതിലാണ് നമ്മുടെ വളർച്ചയിരിക്കുന്നതു എന്നും നാം കണ്ടുവല്ലോ.

ഇനിയും നമുക്കു ആലോചിപ്പാനുള്ള കഴിപ്പാൻ പാടുള്ളവയും കഴിയുന്നത്ര യോഗ്യങ്ങളായവയുമായ ചില കൃഷ്ടങ്ങളെ പറ്റിയാണ്. ഇവ സമുദായംഗങ്ങളുടെയൊ, നായകന്മാരുടേയൊ, ഇരുഭാഗക്കാരുടേയുമോ, അറിവുകേട്, സ്വഭാവമോ, ഇവകളിൽനിന്നു തടയുന്നവയാണ്. ഏവം വിധങ്ങളായ കൃഷ്ടങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ ഇല്ലാതെ കണ്ടു യാതൊരു സമുദായവും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രകാരഭേദങ്ങളും, അളവുഭേദങ്ങളും, സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലും, ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ കാലാന്തരങ്ങളിലും, ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അതതു കാലത്തുള്ള സമുദായ നേതാക്കളും അംഗങ്ങളും, അതതു കാലത്തു കാണുന്ന കൃഷ്ടങ്ങളെ എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും കുറച്ചു പിൻതലമുറക്കു എളിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതു ആവശ്യവും കടമയുമാണ്. ഇതിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ ശ്രമം പ്രത്യക്ഷമായ ഫലപ്രാപ്തിയിലേക്കു വരുന്നതായി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ പോയാലും കത്താവിൽ നമ്മുടെ പ്രയത്നം നമ്മെ സംബന്ധിച്ചും, പിൻഗാമികളെ സംബന്ധിച്ചും വൃന്തമല്ലെന്നുള്ള ധൈര്യത്തോടുകൂടെ നാം പരിശ്രമിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു. അവരവർ കാണുവാനും അനുഭവിപ്പാനും ഇടവരുന്ന നന്മകളെ മാത്രം കരുതി ഓരോ തലമുറക്കാർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നുവരികിൽ ഇന്നു നാം ലോകത്തിൽ കാണുന്നതായ പരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധിയൊന്നും കാണാറില്ലായിരുന്നേനെ.

നാം ഒരു ക്രൈസ്തവസഭയെന്നുള്ള നിലയ്ക്കു നമ്മുടെ ഉൽകർഷണത്തെ തട്ടുകാവുന്ന ഒരു പ്രധാന സംഗതി നമ്മുടെ സമുദായം ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെന്നുള്ള സ്ഥാനത്തേക്കാൾ നമ്മുടെ “കക്ഷി”യെന്നുള്ള നിലയ്ക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇതു നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയും, നമ്മുടെ നടപടികളെ ഭരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്ന ഒരു തത്വമത്രെ. ഈ സ്ഥാനഭേദം നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയും, പ്രമാണങ്ങളെയും എങ്ങിനെ ഭേദപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതിനെ പറ്റി വിസ്മരിച്ചു പറയേണ്ടയാവശ്യമില്ല. പഴയനിയമകാലത്താകട്ടെ, പുതിയനിയമ കാലത്താകട്ടെ, ഉള്ള ദൈവസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു നാം പഠിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനപാഠം, ഈ സംഗതിയിൽ സമുദായനേതാക്കൾ അബലമായി പെരുമാറിയാൽ സഭയ്ക്കു വരുന്ന അധഃപതനത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. ഈ തത്വത്തെ നമുക്കു സാധാരണ പരിചയമുള്ള ഒരു ഭാഷയിൽ പ്രാദർശിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്രകാരം പറയാം. സമുദായാഭിവൃദ്ധി എന്നു നാം പറയുമ്പോൾ സമുദായത്തി

ൻ ആത്മീയജീവന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെന്നാകുന്നു ധരിയ്ക്കേണ്ടതു. അഭിവൃദ്ധിയുടെ അംശങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളുമായി നാം ഗണിച്ചുപോരുന്ന മറ്റുള്ള സകലവും, ഈ ആത്മീയ ജീവാഭിവൃദ്ധിക്കുതക്കുന്നിടത്തോളം മാത്രമേ അവ വിലമതിയ്ക്കത്തക്കവയായിരിക്കുന്നുള്ളൂ. ധനസമൃദ്ധിയാകട്ടെ, വിദ്യാപ്രചാരമാകട്ടെ, ക്രമീകരണവിശേഷതയാകട്ടെ, ആര്യനാസമ്പ്രദായാകർഷണമാകട്ടെ, എല്ലാം ഈ പരമോദ്ദേശസാധ്യത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളായി മാത്രമേ വാസ്തവത്തിൽ ഗണിക്കപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളൂ. സമുദായാംഗങ്ങൾ ഒട്ടാഴിയായെ, ഈ കാര്യത്തിൽ ശരിയായ ബോധവും നിഷ്ഠയും ഉള്ളവരെന്നു വരുന്നതു ക്ലേശാജ്യമാണെന്നു സമ്മതിയ്ക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും, പ്രമാണത്വം വഹിക്കുന്നവരേക നില യോഗ്യമായിരിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമത്രെ. നമ്മുടെ സമുദായം സംബന്ധിച്ച ഈ കാര്യത്തിലുള്ള കുറവു എന്തുമാത്രമെന്നു നിണ്ണയിക്കേണ്ട ചുമതല ഞാനേല്ക്കുന്നില്ല. കുറവുള്ളിടത്തോളം സമുദായാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു അതു ഹൈന്ദവമായ ഭൂഷകമാണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതി. ഇതു എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുള്ള കുറവാണു്. അറിനെ ഹരിപ്പാൻ വിശേഷിച്ച ശ്രമം ആവശ്യപ്പെടുന്നും മറ്റും ഗണിച്ചുകഴയാതെ, ഈ ശ്രേഷ്ഠമാതൃകയെ ലാക്കാക്കി ഉറപ്പു പ്രയത്നിക്കയത്രെ പേണ്ടുന്നതു എന്നു കൂടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുത്തടയാഴിയിൽ പ്രവേശിക്കാം.

ആത്മീയത്തിൽനിന്നു ലൌകികത്തിലേക്കു കടന്നാൽ, നമുക്കു നോക്കുവാനുള്ളതു സമുദായമുതലിന്റെ ദൌർല്ലഭ്യംകൊണ്ടുള്ള ഭൂഷത്തെ പററിയാകുന്നു. സുവിശേഷ പ്രചരണത്തിലും വിദ്യാപ്രചാരത്തിലും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തി കുറവായിക്കാണുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണു്? പട്ടക്കാരുടെ അട്ടുസനത്തിനുള്ള എപ്പാടകളുടെ ശോച്യാവസ്ഥയുടെ കാരണമെന്താണു്? ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യയുള്ളവരെ സമുദായജോലികൾക്കു കിട്ടാത്തതിന്റെ കാരണമെന്തു്? “പണമില്ല” എന്നുള്ള ഉത്തരം മിക്കവാറും മതിയാകുന്നതാണു്.

പൊതുവാവശ്യങ്ങൾക്കായി നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽനിന്നു പണം പിരിഞ്ഞുകിട്ടാത്തതെന്നാണു എന്നുള്ള ചോദ്യം ഉടനെ വരുന്നു. ഇതിനത്തരം പരക്കയെന്നുവച്ചാൽ, ദ്രവ്യദൌർല്ലഭ്യമെന്ന ഭൂഷത്തെ നിരക്കുന്നതിന്നു, മറ്റു പല ഭൂഷങ്ങളെ നീക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും, മേൽ ചോദ്യത്തിന്നു പലർ പലവിധത്തിൽ ഉത്തരം പറയുന്നതാണു്. സിജനാറി വ്യവഹാരകാലം മുതൽ പണം കൊടുത്തു കൊടുത്തു ക്ഷീണിച്ചു എന്നാണു് ഒരു സമാധാനം. ഇതിൽ കുറെ സത്യമില്ലെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ, ഒരാൾ ഒരു മടിച്ചിലയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന പണത്തിൽനിന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു വരികിൽ ഈ കാരണം ബലമുള്ളതായിരുന്നു. ഒഴികഴിവു പറവാൻ നോക്കുന്നവർ നല്ലയൊഴികഴിവു എന്നല്ലാതെ അധികം ഇതിനെപ്പറ്റി പറയാനില്ല. ഈ നാടുകാർ പൊതുവേയും നമ്മുടെ സമുദായക്കാർ പ്രത്യേകവും സാധുക്കളാകുന്നു എന്നാണു് വേറൊരു സമാധാനം. ഇതും ഒരു നേരത്രെ. തക്ക സമാധാനമല്ലെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. തങ്ങൾക്കു വാശിയുള്ളതായ വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും, സമൃദ്ധിയാകും, മറ്റും ചിലവാകുന്ന പണത്തിന്റെ തുക നോക്കിയാൽ, ഭാരിച്ചെന്നുള്ള കാരണം വലിയ സാരമല്ലെന്നു കാണാം. വേദപുസ്തകസമൂഹം, മിഷ്യനറി സമൂഹങ്ങൾ ഇവകൾക്കു കിട്ടുന്ന മുതലിൽ ഒരു പ്രധാനയംഗം, ധനികന്മാരുടെ വലിയ സംഖ്യകൾ കൂടിപ്പേർത്തല്ല; സാധുക്കളുടെ ചെറിയ സംഖ്യകൾകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

പൊതുവക കണക്കുകൾ ജനസാമാന്യത്തെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നുള്ളതു വേറൊരു സമാധാനമായി പറയാറുണ്ടു്. ഇതു അശ്ലേഷം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതെന്നു ഓവിക്കുന്നില്ല. ഈ പരാധികശ്ലേഷം ഇടകൊട്ടുകാര്യവണ്ണം ചുമതലക്കാർ എപ്പാടകൾ ചെയ്തു കണക്കു പുറിക്കുറിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്. പണക്കുറവിന്റെ ഭൂഷത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിന്നു കണക്കു സംബന്ധിച്ച ഈ ഭൂഷം തികേണ്ടതു തന്നെയാണു്. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ സംപ്രദായമനുസരിച്ചുള്ള ഒരു പുണ്യമായ രീതി പെട്ടെന്നുണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതും കാക്കേണ്ടതാണു്. എങ്കിലും

ലും, ഇതും കാര്യത്തിന്നു മുഴുവൻ സമാധാനമാകുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചയാണു്. ഈ കാരണം കൊണ്ടു പണം സമുദായവശത്തുണ്ടാക്കു കൊടുക്കത്തക്കവർ വളരെ ചുരുങ്ങു മെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.

ഇനിയും സാക്ഷാൽ പ്രധാനമായ കാരണമെന്തെന്നു വെച്ചാൽ, സമുദായം എന്നുള്ള ബോധത്തിന്റെ കുറവാണ്. യാതൊരുത്തന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു താൻ എന്നുള്ള ഒരു ബോധം എതുപ്രകാരമോ, യാതൊരു കുടുംബത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു കാരോ അവയവത്തിന്നും തന്റെ കുടുംബം എന്നുള്ള ബോധം എതുപ്രകാരമോ, അതേപ്രകാരം തന്നെ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും അതിന്റെ കാരോ അംഗത്തിന്നും തന്റെ സമുദായം എന്നുള്ള ബോധം ആവശ്യമാകുന്നു. യാതൊരു സമുദായത്തെയും അതിന്റെ എപ്പോഴുകെയും പറ്റി അധികമാളുകൾ, “എന്റെ സമുദായം” “എന്റെ പള്ളി” “എന്റെ സിമ്മനാരി” “എന്റെ മെത്രാപ്പന” എന്നിങ്ങനെ ഹൃദയപൂർവ്വം പഠനവാദങ്ങളോ ആ സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെപ്പറ്റി ഏറെ ഭയപ്പെട്ടുവാനില്ല. ഞാൻ എന്റേതു കുടുംബം എല്ലാരുടേയും (അതായതു ആരാന്റേതു) കുടുംബം ഞങ്ങളുടേതു ഇടവക എല്ലാരുടേയും, ഇടവക ഞങ്ങളുടേതു, സമുദായം എല്ലാരുടേയും, ഇങ്ങിനെ കാരോ അളവിലാണ് നമ്മുടെ തർക്കാർത്ഥം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണുന്നതു്. ഈ സമുദായബോധവും, സമുദായസ്നേഹവും, ജനിച്ചുവളന്നു ബലപ്പെടേണ്ടവയാണ്. സമുദായാംഗങ്ങളിൽ ഈ ഗുണം വളർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കുറവു ഒരു ഭാഗത്തു മാത്രമാണു് എന്നു ഭ്രമിയ്ക്കരുതെന്നതാകുന്നു. സമുദായ ഭാരവാഹികൾ നാനാപ്രകാരേണ അതിനായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ചില തത്വങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തെക്കുറു്, ആളുകളോടുള്ള ബന്ധമണ് മനുഷ്യർക്കു് സാധാരണമായും ഈ നാട്ടുകാർക്കു് പ്രത്യേകവും ഉള്ളതു്. കാലംചെയ്യു വലിയ തീരുമേനി മുതലായ ചില സമുദായനേതാക്കന്മാരോടുള്ളതായി സ്വാതന്ത്രിയനുശൃംഗമായ ഭക്തിസ്നേഹാദികളെപ്പറ്റി ആകാണു് അറിവില്ലാത്തതു്? ആളുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ സ്ഥാപനകൾ മൂലമാണു് സമുദായസ്നേഹം പോഷിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതു്. കോട്ടയത്തും തിരുവല്ലയുമുള്ള സിമ്മനാരികൾ, സുവിശേഷസംഘം, മാരാമൺ കെ:ബ്ബെൻഷൻ ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ നമ്മുടെ സമുദായികജീവനനു എത്ര വിശേഷമായ പോഷകസ്ഥാനങ്ങളാണെന്നു അനേകരും ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നില്ലായിരിയ്ക്കും. കൊട്ടാരക്കര നാം ആരംഭിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന സിമ്മനാരി തെക്കൻ ഇടവകകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ കാര്യസാധ്യത്തിന്നു എന്തൊരു ആവശ്യകമാണെന്നു തത്സംബന്ധമായി ഉണ്ടാകുന്ന പ്രയത്നങ്ങളാൽ മനസ്സു ക്ഷീണിയ്ക്കുമ്പോൾ ഭാരവാഹികൾ കാഴ്ചിക്കത്തക്കതാണു്. സമുദായനാമായ “സഭാസാരക”യും ഈ കാര്യത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണു്. പണം പിരിയ്ക്കാനല്ലാതെ മതസംബന്ധമായും സാമൂഹ്യമായും ഉള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചാനായി ഇടവകകളിൽ യോഗ്യന്മാരുടെ സഞ്ചാരവും വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുന്നതാണു്. നമ്മുടെ പട്ടക്കാരടെ ഉപദേശവും പരിശീലനവും നിമിത്തം കൂടെയാണു്, ഈ സമുദായസ്നേഹം വളർക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണു്. സമുദായം വകക്കു എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനോടു കൂടെ മാത്രമേ സമുദായം എന്നുള്ള നാമം ജനങ്ങൾ കേൾപ്പാനിടവരുന്നള്ളു എന്നവരികിൽ അവർക്കു സമുദായസ്നേഹം അധികമില്ലാത്തതു് ധാരാളം മനുഷ്യസാധാരണമാണു്. തല്പരവും പ്രത്യേകകാര്യസാധ്യം ഇല്ലാത്തവസരങ്ങളിലും, സമുദായമിടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണവും സംഭാഷണവും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ശ്രമിക്കേണ്ടതും പട്ടക്കാരടെ ധർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു.

സുറിയാനിക്കാരടെ സംപ്രദായവും ചരിത്രവും, നമ്മുടെ സഭക്കു അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ആപത്തുകളും, ഞ്ഞെക്കങ്ങളും, എല്ലാകൂടെ കാത്തുനോക്കിയാൽ, പൊതുവകയായി നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽനിന്നു ഈടായി ചിലവായിട്ടുള്ളതും, ചിലവായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ സംഖ്യ സാമാന്യം ശ്ലാഘനീയമാണെന്നുള്ള സത്യവും

ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. നമ്മുടെ പ്രാചീനയെപററി നമുക്കു ധൈര്യം തരുന്നതായി ഇതിനെ കരുതേണ്ടതത്രെ. ഇത്രയും സാധിച്ചതുകൊണ്ടു നാം തുടർന്നു എന്നു ഭാവിക്കാതെ ഇത്രയും സാധിച്ച നമുക്കു ഇതിലധികവും സാധിച്ചാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള ഉന്മേഷത്തോടുകൂടെ മുന്പോട്ടു ഗമിക്കയല്ലയോ വേണ്ടതു്? ഇങ്ങിനെ, സമുദായസ്നേഹത്തിന്റെ വർദ്ധനവിനാലും, കഴിഞ്ഞകാലത്തു നമ്മെകൊണ്ടു ദൈവം സാധിച്ചിട്ടുതന്നവയെപററി നമ്മിലുപ്തമായ സ്മരണകൊണ്ടുള്ള ധൈര്യത്താലും, നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ദ്രവ്യമെന്തല്ലാതെകൊണ്ടുള്ള കൃപയെത്ത നമുക്കു യഥാശക്തി ഹനിച്ചുകൂടയാം.

(തുടരും)

ക്രിസ്ത്യാനി തനിക്ക് തന്നെ ഒരു റിയമം.

(എക്സിഹോമോ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു)

ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് നാം കണ്ടുവല്ലോ. ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ ഇന്നതു ചെയ്യേണമെന്നും ഇന്നതു ചെയ്യുകടായെന്നും ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെപ്പോലെ വിന്യാസമായ ഒരു സന്ദർഭനിയമാവലി കാണുന്നില്ല. രണ്ടോ മൂന്നോ സംഗതികൾ ചെയ്യേണമെന്നും രണ്ടോ മൂന്നോ സംഗതികൾ ചെയ്യുകടായെന്നും ഉള്ള കല്പനകൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ പല കാര്യങ്ങളിലും ഒരു നിബന്ധനയും തന്നിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. തന്റെ ഉദ്ദേശം 'വഴി ഇതാകുന്നു ഇതിൽ കൂടെ നടപ്പിൻ' എന്ന ഒരു ശബ്ദം ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ക്രിസ്തുനിയമങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നടക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഇതു ഏറ്റവും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതും സന്തോഷമുള്ളതുമാകുന്നു.

ഇതാണ് ക്രിസ്തു ചെയ്യുന്ന. തന്റെ സഭയ്ക്കു വിന്യാസമായ നിയമങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനു പകരം സഭയുടെ അംഗങ്ങളിലോരൊരുത്തർക്കും നിയമത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയെ നൽകി. ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം നന്നാക്കുന്നതിനു വൃക്ഷം നല്ലതായിരിക്കണമെന്നും ഫലവൃക്ഷത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ മുള്ളുകളിൽനിന്നു ഫലം കിട്ടുന്നതല്ലെന്നും താൻ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം പ്രത്യക്ഷമാണ്. ഒരു വന്റെ പ്രവൃത്തി അവന്റെ മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു തത്വജ്ഞാനികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സത്യമാണ്. തത്വജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ നല്ല സ്ഥിതിയിൽ വരുത്തണമെന്നു ശ്രമിക്കുന്നവരും ഉപദേശിക്കുന്നവരും ആണ്. എന്നാൽ മനസ്സിന്റെ വരുസ്ഥിതി എന്തെന്നുള്ള സംഗതിയിലാണ് ക്രിസ്തു തത്വജ്ഞാനികളിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത്. വികാരങ്ങളെക്കീഴ്മത്തി വിവേകബുദ്ധിയോടുകൂടി ഭരിക്കപ്പെടുന്ന മനസ്സു നല്ല സ്ഥിതിയിൽ എന്നു തത്വജ്ഞാനികൾ ഉപദേശിച്ചു. വികാരങ്ങളെ കീഴ്മത്തേണ്ടതു തന്നെ. അതു പുതിയതും ശക്തിയേറിയതുമായ ഒരു വികാരത്താൽ ആണു സാധിക്കേണ്ടതു എന്നു ക്രിസ്തു ഉപദേശിച്ചു. തത്വജ്ഞാനികളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള നല്ല മനസ്സു ചലനമില്ലാത്തതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരമുള്ളതോ ഒരു വശത്തോട്ടു എപ്പോഴും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടും ഇളകിക്കൊണ്ടു മിരിക്കുന്നതാണ്.

ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ പല വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നമുക്കു കാണാം. എത്രകല്പനയാണ് എല്ലാറ്റിലും വലുതു എന്നു തന്നോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ പുണ്യശക്തിയോടും പുണ്യ ഹൃദയത്തോടും ദൈവത്തെ സേവിക്കുക എന്നുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ ഉത്ഭവം മനസ്സിന്റെ തീക്ഷ്ണാവസ്ഥ ആണ്. വേറെ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ഒരുവൻ വന്നു താൻ കല്പനകൾ എല്ലാം കാക്കുന്നു ഇനിയും എന്തുകൂടെ ചെയ്യേണമെന്നു ചോദിച്ചതിനു തന്റെ വസ്തുക്കളെയെല്ലാം വിറ്റു പാവപ്പെട്ടവയ്ക്കു കൊടുത്തു ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിനായി തന്നെതന്നെ ഏല്പിക്കയെന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിൽനിന്നു നാം കാണുന്നതു ഒരുവൻ നല്ലവനായിരിക്കുന്നതിനു ചില സ്വാഭാപരീത്യാഗങ്ങളു

ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളെയെല്ലാം അനുസരിക്കുന്നതിനാലോ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും ആവശ്യത്തിലധികവും കർത്തവ്യകർമ്മത്തിൽ കൂടുതലായും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഒരു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും തൃപ്തിവരാത്തതായ ഒരു തിഷ്ണാവസ്ഥ മനസ്സിൽ ആവശ്യമാണെന്നുമത്രെ. മലമേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു പട്ടണം പോലെയും വിചക്ഷണമേൽ വയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു വിചക്ഷപോലെയും നല്ല ഉപ്പുരസമുള്ള ഉപ്പുപോലെയും തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഇരിക്കണമെന്ന ക്രിസ്തു പറഞ്ഞതിൽ ഈ ഉപദേശം തന്നെയാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു സത്യദൈവദാസൻ തന്റെ ശക്തിയെ മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുന്നില്ല. കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുത് എന്നുകൂടെ ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഉജ്ജ്വലിച്ചിരിക്കേണ്ട പോയി വാതിലുകളെ അടച്ചു പ്രാർത്ഥിക്ക. നമ്മുടെ ഇടത്തുകൈ ചെയ്യുന്നതു വലത്തുകൈ അറിയരുത് എന്നത്രെ താൻ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതും മേൽ പറഞ്ഞതും തമ്മിൽ വൈപരീത്യം ഉണ്ടെന്ന പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ സാക്ഷാൽ ഭക്തി അല്ലെങ്കിൽ നന്മ, മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതിനു അന്വേഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അതു എവിടെ ഉണ്ടോ അവിടെ അതിന്റെ പ്രകാശവും ചൂടും ശക്തിയുണ്ടാകാറുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെ ആകർഷിച്ചു മതിയാവൂ. മറ്റുള്ളവരാണ് അറിയപ്പെടാത്ത നന്മ നന്മയായിരിപ്പാൻ പാടില്ല എന്നത്രെ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഉപ്പിനു അതിന്റെ രുചിയില്ലെങ്കിൽ അതു ഉപ്പല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു ഉപയോഗവുമില്ല.

തീർത്ഥാടകന്മാർ മനസ്സു നൽകുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ യാതൊരു പക്ഷമില്ല. തന്റെ ശിഷ്യനാകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഒരുവൻ ശേഷകാരോടു യാത്ര ചോദിച്ചിട്ടു വരട്ടെയെന്നു അപേക്ഷിച്ചതു വളരെ ചീത്തയായ ആശയില്ലാത്ത ഒരു ലക്ഷണമെന്നു ക്രിസ്തു വിചാരിച്ചു. തന്റെ മരിച്ച പിതാവിനെ അടക്കം ചെയ്യേച്ചു വാങ്ങാ എന്നു അനുവാദം ചോദിച്ച ആളിനെ സംബന്ധിച്ചും അപ്രകാരം തന്നെ. തന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്നതു സകലത്തിന്നും മേലായി വിചാരിക്കാത്തവരെല്ലാവരും മരിച്ചവരെന്നത്രെ ക്രിസ്തു ഇവിടെ പറയുന്നതു. വേറെയൊരു സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ കേൾവി കാരെല്ലാവരും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു തന്റെ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും തന്റെ ജീവനെതന്നെയും ദീപപ്രദിക്കാത്തവരായും താൻ സ്വീകരിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതായി നാം കാണുന്നു. ബലവാനായ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ കൊട്ടാരത്തെ ആയുധം ധരിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെക്കാൽ ബലവാനായ ഒരുവൻ തന്നെ ഓടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്ന സൂക്ഷിക്കണമെന്ന ഉപമ മേൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കൊണ്ടു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ആയുധം ധരിച്ച ബലവാനായ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടവികാരങ്ങൾ അർത്ഥം വാങ്ങാൻ ആകുന്നു. ഇവയെ ഓടിക്കുന്നതിനു അതിനെക്കാൾ ശക്തിയുള്ള ഒരു വികാരം അല്ലെങ്കിൽ വാഞ്ചനയാണ് വേണ്ടതു എന്നു ക്രിസ്തു പറയുന്നു. മനസ്സിൽ ഒരു വാഞ്ചനയുമില്ലാതിരിക്കുന്നതു ഏറ്റവും അപകടമായ സ്ഥിതിയെന്നു താൻ പറയുന്നു. പിശാചുക്കൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ വാസസ്ഥലം വിട്ടുപോയിട്ടു പിന്നീട് ഏഴുപിശാചുക്കളോടുകൂടി തിരികെ വരും. ഇവയെല്ലാവരിൽനിന്നും നാം കാണുന്നതു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സു ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീർത്ഥാടകന്റെ നിരന്തരവിചാരം ഉപേക്ഷിക്കാത്തതും അടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നത്രെ.

വിവേകബുദ്ധിയാൽ ദുഷ്ടാചാരങ്ങളെ അടക്കുന്നതും ഒരു വികാരത്താൽ അതിൽ ശക്തികുറഞ്ഞ ഒരു വികാരത്തെ അടക്കുന്നതും തമ്മിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചു വരുന്ന ഒരു പ്രത്യാഘാതത്താൽ നമുക്കു കാണാം. ഒരു രാജ്യത്തു രണ്ടു ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. ഒരാൾ താൻ തന്റെ രാജ്യത്തോടു വിശ്വസ്ഥതയോടുകൂടി ഇരിക്കണമെന്നു പറിച്ചു അപ്രകാരം ഇരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മററവൻ സ്വരാജ്യത്തെ അതിയായി സ്നേഹിക്കുന്നു, തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ ഒറ്റിക്കൊട്ടാക്കുന്നതിനായി ഒരു വലിയ കൈകൂലി രണ്ടുപേരുടേയും അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. ആദ്യത്തവൻ

പണത്തെ കാണുമ്പോൾ അതു വാങ്ങിച്ചാൽ തിനക്കുണ്ടാകുന്ന യശസ്സിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും വിചാരിച്ചുപോകുന്നു. അതു വാങ്ങിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം പിന്നെയും പിന്നെയും ഉണ്ടായിവരുന്നു. എന്നാൽ അതു തെറ്റെന്നു വിചാരിച്ചു വാങ്ങിക്കാതിരുന്നേക്കാം. എന്നാൽ മറ്റവനു അങ്ങിനെ ഒരു മോഹവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. ആ പണം തൊട്ടാൽ തന്റെ കൈ ചെറുതുപോകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ആ പണത്തെ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു അവനു ഒരു പ്രയാസവുമില്ല, ഈ രണ്ടാമത്തെ വിധത്തിലുള്ള സൂത്രത്തെയാണ് ക്രിസ്തു ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഒരു ചീത്തയായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയെന്നു മാത്രമല്ല ആ പ്രവൃത്തിക്കു കാരണമാകുന്ന വികാരംകൂടെയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നു താൻ മലപ്രസംഗത്തിൽ പലപ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു സംഗതിയിലേക്കു തീക്കുഴപ്പത്തോടുകൂടിയ വാങ്ങിയുള്ള ഒരുവനു അതിനു ഏതിരായിരിക്കുന്ന യാതൊരു സംഗതിയിലോട്ടും മനസ്സു പോകുന്നതല്ല.

ഈ തീക്കുഴപ്പം എന്തിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കണമെന്നാകുന്നു ക്രിസ്തു ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്? ഒരു പ്രത്യേകവികാരം ഒരു മനുഷ്യനെ ഒരു പ്രത്യേകപാപത്തിൽനിന്നു കാക്കുന്നു. സ്വാഭാവികമായുള്ള ഒരുവൻ അസത്യം സംസാരിക്കുകയില്ല. ഒരു സ്വഭാവോടിമാനി തന്റെ രാജ്യത്തിനു ദോഹം ചെയ്യയില്ല. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വികാരങ്ങൾ ചില സംഗതികളിൽ മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളൂ. സ്വഭാവോടിമാനി രാജ്യത്തിനു ദോഹം ഒന്നും ചെയ്യയില്ലെങ്കിലും തന്റെ രാജ്യവാസികളോടു ദോഹം ചെയ്യേക്കാം. പരമാർത്ഥമായ മനുഷ്യൻ ക്രൂരനായിരുന്നേക്കാം. എല്ലാ പാപത്തിൽനിന്നും ഒരു മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വികാരം (അങ്ങിനെയൊരു വികാരം ഉണ്ടെങ്കിൽ) എന്തു്?

(തുടരും.)

പ്രപഞ്ചം. (തുടർച്ച)

(കേ. കേ. കുരുവിള ബി. എ.)

ലീംഗ്‌ലർമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളാണെന്നു പറയുവാൻ ആമോസ് വിസ്മയം കാണിച്ചു എങ്കിലും അവരോടു അവനു വളരെ ചേർച്ചയുണ്ട്. ലീംഗ്‌ലർമാരായ മോശയും ഏലിയായും കെട്ടിയ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലൊരു ആമോസും പിൻഗാമികളും പണിചെയ്യതു്. ആമോസിന്റെ കാലത്തു ദൈവവും ഇസ്രായേൽമക്കളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചയേപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു പടി കൂടി ഉയർന്നു നില്ക്കയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. മുമ്പുള്ള ലീംഗ്‌ലർമാർ സാധാരണയായി ദൈവം ഇസ്രായേൽമക്കളുടെ സ്വന്തമാണെന്നും താൻ അവരെ നശിപ്പിക്കയില്ലെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇസ്രായേൽമക്കൾ നന്മയേയും സമാഗ്ദത്തേയും വെടിഞ്ഞ് മോഷ്ടക്കുടലിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു എന്നും, യഹോവായിക്കു യഥേഷ്ടം ഒരു ജാതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെങ്കിൽ അപ്പോഴുള്ള യഹൂദസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതി മാറ്റിയേ സാധിക്കയുള്ളൂ എന്നും, ആമോസിനും ഫോശിയായിക്കും നല്ല ബോധമുണ്ടായിരുന്നു.

മോഷത്തിന്റെ ഫലം നാശമാകയാൽ പാപത്തിൽ അധിവാസം ചെയ്യുന്ന യഹൂദഗണങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകജനങ്ങൾ തന്നെ എന്നിരുന്നാലും ശിക്ഷ ഏർപ്പെടുത്തിവരുമെന്നു ഇവർ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇക്കാലത്തു ഉണ്ടായ അസീറിയ രാജ്യക്കാരെ ആക്രമണത്തിന് ഇപ്രകാരം ഒരുമമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവർ സങ്കല്പിച്ചില്ല. അന്ത്യായത്തിന്റെ കൂലി ആരു തന്നെ ആയിരുന്നാലും അനുഭവിച്ചേ തീരൂ എന്നുള്ള പരമസത്യത്തെ ആമോസ് മുതലായ ലീംഗ്‌ലർമാർ വ്യക്തമാക്കി. ദൈവത്തിന്റെ മറ്റൊരു ലക്ഷണത്തെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. ദൈവം നിതിമാൻ മാത്രമല്ല സ്നേഹവും കൂടി ആകുന്നു. തന്റെ നീതിയിൽ യഹൂദന്മാരെ നശിപ്പിക്കുമെങ്കിലും തന്റെ കരുണയിൽ അവരെ രക്ഷിക്കുമെന്ന് ഇവർ വിചാരിച്ചു. ഇതു രണ്ടുംകൂടി എങ്ങിനെയൊണ് സാധിക്കുന്നതെന്ന് ആമോസോ ഹോശിയായോ

വൃക്കമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. ദൈവം ഇസ്രായേലിൽ നിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ ദേവാലയത്തിൽ പോകുന്നതൊ സ്രായപ്രമാണത്തിന്റെ അക്കരങ്ങളെ നിവർത്തിക്കുന്നതോ അല്ലെന്നും സാക്ഷാൽ പരിശുദ്ധമായ ഒരു ജീവിതമാണെന്നും അവരെ ബോധപ്പെടുത്തേണ്ടതു ആവശ്യമായിരുന്നു. ശക്തിയേറിയ കൊടുകാരാകയാലേ ഇസ്രായേലിനെ അടിച്ചു തകർത്തുകൊള്ളുന്ന അസ്സീറിയ രാജ്യത്തിന്റെ ആക്രമണം ഇസ്രായേലിൽ ഈ ബോധത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു സാഹായിച്ചു എന്നു ഇവർ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഏകദൈവത്തിന്റെ സന്മാർഗ്ഗഭരണം ലോകം എങ്ങുമുണ്ടെന്നുള്ള വലിയ സത്യത്തെ ആദ്യമായി മനുഷ്യർക്കു വെളിപ്പെടുത്തി.

ഏതുവിധത്തിലാണ് തന്റെ അളവറ കരുണകൊണ്ട് ഇസ്രായേൽമക്കളെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതെന്നുള്ള സംഗതി തെളിവായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോഴുമായി ദാവീദിന്റെ രാജ്യത്തുപോലെ ഒരു രാജ്യമായിരിക്കുമെന്നു അവർ പ്രസ്താവിച്ചു. ഏശായാപ്രവാചകനാണ് ഈ സംഗതിയെ ശരിയാക്കുന്നതെന്നു വെളിപ്പെടുത്തിയത്. ഒരു നല്ല പക്ഷ ശേഖിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള ഏശായായുടെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്നുൽഭുതമായ ആരെ ഇസ്രായേൽ ജാതിക്കു നേരിട്ടിരുന്ന വലിയ ഉപദ്രവങ്ങളിൽപോലും നശിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഈ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ യഹോവാ സൂക്ഷിക്കയും രക്ഷിക്കയും ചെയ്യുമെന്നാണ് ഏശായാ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ കാലത്തു ഇസ്രായേൽക്കാർ ദൈവത്തെ ഒരു ജാതിയുടെ അധിപനായി വിശ്വസിച്ചുപോന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവം ഇവർക്കുവേണ്ടി സീയോനെ രക്ഷിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്.

ഇങ്ങിനെ സീയോനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു മാനുഷികശക്തികൊണ്ട് സാധിക്കയില്ല എന്നു അവർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടുന്നതിനായി ദൈവാത്മാവ് മനുഷ്യരുടെമേൽ അധിവസിക്കാതെ സാധിക്കയില്ല എന്ന താൽതന്നെ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏശയാ (൧൧: ൨) ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി സീയോനെ ഒരു യഹൂദരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായി താൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പിന്നെയോ ലോകത്തിന്റെ ഏല്പാ കത്താവു തന്നാണെന്നും തന്റെ അധിവാസസ്ഥലം സീയോനാണെന്നുമാണ് ഏശയാപറയുന്നതു. യെഹൂദായെ നശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള സെനഖറിബ് രാജാവിന്റെ ഉദ്യമം വിഫലമാകിച്ചപ്പോൾ മുതൽ ഭീഷ്മഭരിയിൽ ആളുകൾക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചവരികയും ഭീഷ്മഭരിയുടെ ഉപദേശം സാധിക്കാത്തതായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് വിരോധഭാഗക്കാർക്കു ഇതുകൊണ്ട് ഭയം ജനിക്കുകയും ഭീഷ്മഭരിയുടെ സ്നേഹിതനാകുന്ന കവിനമായി ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു മനശയുടെ പ്രവർത്തികൊണ്ട് നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. യോശായായുടെ കാലത്ത് വീണ്ടും ഒരു ഉണർവ് ഉണ്ടായി എങ്കിലും അധികം കാലത്താമസംകൂടാതെ തന്നെ അതിന്റെ ബലം ക്ഷയിക്കുകയും ഇസ്രായേൽജാതികൾ പുഷ്പികയാലത്തേപോലെ തന്നെ ഏശായായുടെ ഉപദേശങ്ങളെ മറന്ന് തങ്ങളുടെ സ്വന്തവഴികളിൽ നടക്കുന്നവരായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു യെരമിയാ ഭീഷ്മഭരിയുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും എഴുത്തുകളിൽ നിന്നു നമുക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. തന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം തന്റെ യോശായായുടെ കാലത്തെഴുതിയതാണ്. ആ സമയത്തുപോലും യെരമിയാ ജാതിയുടെ പൊതുവേയുള്ള സന്മാർഗ്ഗരീതിയേപറ്റി ഇഷ്ടാഭംഗപ്പെട്ടതെ പറയുന്നതു. ഇസ്രായേൽജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സന്മാർഗ്ഗികളായി അങ്ങും ഇങ്ങും ഓരോരുത്തർ കാണുമെന്നുള്ളതും ഭീഷ്മഭരിക്കു ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു. പക്ഷേ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വലിയ സംശയം യഹൂദാദേശക്കാർ വിദേശീയർക്കു അധീനതപ്പെടാതെ ഇരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അവരുടെ സ്വഭാവം വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതായിരുന്നു. “കൊയിത്തുകാലവും കഴിഞ്ഞു വേനൽക്കാലവും കഴിഞ്ഞു എന്നിട്ടും ഇസ്രായേൽ രക്ഷപെട്ടതുമില്ല” (യെരമിയാ ൨: ൨൦) എന്നു താൻ പ്രലാപിക്കുന്നു. യെരമിയാ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ പോലും

സമ്മതിക്കുന്നു. (൧൭൧) യഹൂദന്മാർ പരാജിതരായി തീർന്ന വിണ്ടും ദൈവം അവരെ അടിമയിൽനിന്നു തിരിച്ചു വരുത്തുമെന്നത്രെ ഭീഷമകി പ്രസാദിച്ചതു. അവർ അടിമകളായി അന്യായിനപ്പെട്ടുപോയി. അവരെ തിരിച്ചു വരുത്തണമെങ്കിൽ ഒരു ജാതിയായി അവരോടു പൈതൃകം നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. കാരോത്തരോടും ദൈവം പൈതൃകമേന്തിയിരിക്കുന്നു (൩൧: ൩൩) ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ യഹോവ കാരോത്തരോടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി പൈതൃകം. വാസ്തവത്തിലുള്ള മാറ്റത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ദൈവവും മനുഷ്യരോടുള്ള സംബന്ധമാണെന്ന് ലോകചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി യഥാർത്ഥം അത്രെ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നതു. (൧൨൨.)

യാക്കോബായ സഭയും കുത്തഴിഞ്ഞ പുസ്തകവും (൧൨൩)

൧൦. പരിശുദ്ധാത്മാനും യാക്കോബായുടെ അടുത്തകാലത്തെ പ്രസംഗം കൈവെച്ചു വഴിയായിട്ടല്ലാതെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും മാതാദീസായികൾ പട്ടക്കാരുന്റെ കൈവെച്ചുപോലും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഒക്കയും പരിശുദ്ധാത്മാവ് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ തരണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതല്ലെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കിട്ടിയെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവ് വന്നെന്നും മറ്റും പറയുന്നതെല്ലാം അബദ്ധമാണെന്നുമായിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇതു തൽക്കാലത്തെ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ച് എടുത്തുകൊണ്ടുപന്ന ഒരുപദേശമാണെന്നും ഏതാനും വത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് യാക്കോബായ സഭ ഇതിന് വിരോധമായി പരിഷ്കിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കാണുന്നപക്ഷം മാതൃത്വമാക്കാരോടു എത്രക്കണ്ണം എന്നൊരുപദേശമല്ലാതെ യാക്കോബായ സഭയിലെ ഉപദേശാക്കാർക്കു സ്ഥിരമായ മറ്റൊരുപദേശവും ഇല്ലെന്നു മുൻപ്രസംഗിച്ചത് തക്കമില്ലാത്തതാണെന്ന് സമ്മതിക്കരുതോ? "൭൪ മേടം ൨൩ാം നമ്പർ ഭീവന്നാസ്ത്രോസു സിമ്മനാരിയിൽ കൂടിയ പട്ടക്കാരുടെ യോഗത്തിൽ ദി. ശ്രീ. പയ്യമ്പള്ളിൽ മാവീടുകത്തന്നാർ അവർ കൾ വായിച്ചു" "൭൪ മേടം, ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം ഈ മാസങ്ങളിലെ പത്രികകളിൽ തുടച്ചയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതും: "പട്ടക്കാരും പരിശുദ്ധാത്മാവും" എന്നതലവാചകത്തോടു കൂടിയതുമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ കറെ ഭാഗം ഇവിടെ ചെറിയക്ഷരത്തിൽ പകർത്താം. ആ പ്രസംഗം മുഴുവൻ പകർത്താൻ ഞങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹമുണ്ട് എങ്കിലും അതിന് നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം വാക്കിനു വാക്കായി നാഴെ പകർത്തുന്നു.

“എത്രയും സാരമായ ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ദൈവകൃപയാൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടു കാര്യം വിചാരിക്കാം. ൧. പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെടുന്നതിന്റെ ആവശ്യം ൨. പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെടുന്നതു എങ്ങനെ?നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളെന്നു ആശ്വാസപ്രതിയുജ്ഞ സാക്ഷിക്കു ഇതു ആവശ്യമാകുന്നു ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയ മക്കളിൽ പലർക്കും ‘നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാകുന്നു’ എന്നു നമ്മുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടെ സാക്ഷിക്കുന്നു’ എന്നു റോമ ൮: ൧൫ൽ പറയുന്നതുപോലെ അനുഭവമില്ലാത്തതു എന്തുകൊണ്ടു? എല്ലാവരും ഒരുവിധം അല്ലാ എന്നിരുന്നാലും ആത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടാൽ സാക്ഷി നിശ്ചയമാകുന്നു. പിന്നെ മാസന്മാർപ്പാ പത്രങ്ങൾ അത്രെ എന്ന ബോധത്തിൽ നടക്കുന്നതുമാകുന്നു. പിന്നെയും പിശാചിനോടുള്ള പോരിനു ഇതു ആവശ്യമാകുന്നു.പട്ടം പരിക്കുയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് വിചാരിക്കുന്നു. ആദ്യകാലത്തു വിശ്വാസംകൊണ്ടും പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും നിറഞ്ഞ സുഹൃത്തുക്കൾക്കു അത്രെ തിരഞ്ഞെടുത്തതു ഇപ്പോഴത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നമുക്കു അറിയാമല്ലോ.....ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഒരിക്കൽ എന്നോടു പറഞ്ഞതു ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. താൻ പട്ടം ഏറ്റുവാങ്ങാൻ തനിക്കു ഒരു പിശാചിന്റെ ഉഷ്ണമായി എന്നും തന്റെ വാസ്തവ്യപ്രവൃത്തി വിചാരിച്ചാൽ കറുത്തപ്പോലെയും നെല്ലായ്ക്കുമ്പോൾ തനിക്കു ഒരു പിശാചിന്റെ കോലം കൂടെ ഉണ്ടായി എന്നും തോന്നിപ്പോയതായിട്ടത്രെ പറഞ്ഞതു.പരസ്യശൃംഗങ്ങളും കർത്താവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ ഇതു ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു എത്ര അധികം. പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ട ജീവനാർക്കു കാരോ പ്രത്യേകം സംഗതിക്കു പിന്നെയും പിന്നെയും നിറയപ്പെടുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നതുപോലെ നമുക്കും ആവശ്യമാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെടുന്നതു എങ്ങനെ? ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യം ഉണ്ടെന്നു മുന്നമെ തീർച്ചയായി ഉറപ്പുണ്ട്.....പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെടാതെ പുതിയനിയമത്തിൽ പറയുന്നതുപോലുള്ള ക്രിസ്തുനിഷിദ്ധിതം ജീവിച്ചാൽ കഴിയുന്നതല്ലാ.ഒരിക്കലും ബലഹീനനാകും അയോധ്യന്മാരായ നമുക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെടുവാൻ കഴിയുമെന്നു വേദം പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കണം. മോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ഭാഗങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നോടു ചോദിക്കുന്നവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും. വാഴ്ത്തും നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും ഉള്ളതാകുന്നു..... ആത്മസഭയിലും പിന്നാലെ ഇപ്പോഴും എത്രയൊ അത്ഭുതനിഷ്ഠാനികളും പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പട്ടക്കാരൻ ഇത്രകൂടാതെയിരുന്നാൽ എത്രയൊ മോശമാകുന്നു.....പിന്നെയും ഈ വാഴ്ച കൂടാതിരിക്കുന്നതു നിശ്ചയമായി ഒരു വലിയ പാപമാകുന്നു എന്നു ബോധപ്പെടണം. ഏതൊ ൫: ൧൮ൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രണ്ടു കല്പനകൾ ഉണ്ട്. ‘കൊന്നുവെക്കുന്ന മധ്യം കൊണ്ടു ലഹരിപ്പെടരുത്’ പിന്നെയൊ ആത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെടുവിൻ’ ഇതാണു കല്പനകളാകുന്നു. ഒന്നു ചെയ്യരുതെന്നും ഒന്നു ചെയ്യണമെന്നും ഉള്ളതുതന്നെ. എന്നാൽ ഒരു അത്ഭുതനികോ പട്ടക്കാരനോ മദ്യപാനം ചെയ്യാമോ? അതെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ആത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെടുവിൻ എന്നുള്ള കല്പന ഒരുത്തൻ ലംഘിക്കാമോ ഹാ! നമ്മുടെ ജീവനും പാപം ആയിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കാണാൻ തുടങ്ങിയില്ലയോ..... ഈ ബോധത്തോടുകൂടെ പാപം എന്നു തോന്നുന്ന സകലത്തെയും വിട്ടുതരിപ്പിൻ..... വടക്കുവട്ടു ഒരു സമയം ഒരു പഴയ മല്ലാനപ്പൻ പറഞ്ഞതു ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. ഇനിക്കു ഒരിക്കലും തുറുപ്പിയാകാത്തതു രണ്ടു കാര്യം ആകുന്നു. ഒന്നു സ്ത്രീരഞ്ജനവും മറേറതു ദ്രവ്യവും തന്നെ. എന്നാൽ കുറെ പ്രായം കഴിഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഒന്നുമന്ത്രേണിൻ ഒരു പതം വന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തേതു അതായതു ദ്രവ്യാഗ്രഹം ഒട്ടും കറവില്ല. കൂടുതൽ അത്രെ എന്നാകുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു.....കർത്താവു യേശുക്രിസ്തു ഇറങ്ങി നിന്നതുപോലെ കർത്താവിനോടു കൂടെ മരണത്തിൽ ഇറ

ബി നിന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെടാകുന്നതാകുന്നു..... ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞുവോ ഇല്ലയോ എന്ന് ഞാൻ ഏതെങ്കിലും അറിയുന്നു എന്ന് ഒരാൾ ചോദിക്കുന്നു.....പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടാൽ ആരോടും കപടമില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു.കത്താവിന്റെ ജീവൻ നിങ്ങളുടേതായി എണ്ണി നിങ്ങളെ തന്നെ കത്താവിന് ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പിൻ. പരമാർത്ഥത്തോടും സത്യത്തോടും നിങ്ങളെ തന്നെ ദൈവത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിച്ചിൻ....

.....നിങ്ങളു നിങ്ങളെ തന്നെ വെറുമയാക്കി തയ്യാറാകുമ്പോൾ ആത്മാവു പണ്ടേ പോലെ പെട്ടെന്ന് നിങ്ങളിൽ നിറയുന്നതാകുന്നു. നിങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വമായി താഴെ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യുമെന്നിരുന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ഇന്നുമുതൽ മേലാൽ മാറ്റമുള്ളതായിരിക്കും. പ്രതിഷ്ഠ - കത്താവെ നീ എന്നിൽ ആവശ്യമാകുന്നതു ഏതും ആകുവാനും ചെയ്യാനും ഞാൻ എന്നെത്തന്നെയും എന്റെ ഇഷ്ടത്തെയും എന്റെ സമയത്തെയും എന്റെ സാമന്ത്രിത്തെയും എന്റെ നാവിനേയും എന്റെ വസ്ത്രവകയേയും എന്റെ മാനത്തെയും എന്റെ ആസകലത്തെയും നിനക്കു ഞാൻ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ തന്നെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട് ഇനിയും സകലവും കത്താവിന്റെ അല്ലാതെ ഞാൻ ഇനിയും ഒരിക്കലും ഇനിക്കു ഉപനല്ലാ. ഞാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന കാഴ്ച നീ കൈക്കൊള്ളുന്നു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നീന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് നന്നെന്നു തോന്നുന്നതു ഒക്കയും എന്നിൽ പ്രവർത്തിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നു. നീ തരുന്നതു കൈക്കൊള്ളുവാനും നീ തരാതിരിക്കുന്നതു കൂടാതിരിപ്പാനും നീ ഏകുന്നതു വിട്ടുതരവാനും നീ നിയമിക്കുന്നതു സമർപ്പാനും നീ ആവശ്യമാകുന്നതു ആകുവാനും നീ കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്യാനും നീ അയക്കുന്നിടത്തു പോകുവാനും നീ പോക എന്നു പറയുന്നതുവരെ കാത്തിരിപ്പാനും ഞാൻ മനസ്സാകുന്നു.” (ഇടവകപ്പത്രിക ഭാം പുസ്തകം പുറങ്ങൾ, ൭൯, ൮൦, ൮൧, ൯; ൧൯൨൨-൧൯൨൩; ൧൯൨൪-൧൯൨൫.)

മേൽ ചെറിയക്ഷരത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു മുഴുവൻ ഒരു യാക്കോബായ പട്ടക്കാരൻ പട്ടക്കാരുടെ യോഗത്തിൽ പറഞ്ഞ പ്രസംഗം ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നെങ്കിലും. എന്നാൽ തക്കമുള്ളവർ ഇടവകപ്പത്രിക എടുത്തു നോക്കട്ടെ. യാക്കോബായ വൈദികന്മാരുടെ യോഗത്തിൽ വെച്ച്, ഒരു വൈദികൻ പ്രസംഗിക്കുകയും എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തതു. യാക്കോബായ സഭാനാപായ പത്രത്തിൽ മുഖപ്രസംഗമായിട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ പ്രസംഗത്തിനു നേരെ വിപരീതമായി പിന്നോക്കത്തിൽ ആ സഭയിലെ വൈദികന്മാരും ഉപദേഷ്ടാക്കളും പ്രസംഗിച്ചതു ഓർക്കുമ്പോൾ ഇവർക്കു വല്ല വിശ്വാസവും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയിച്ചു പോകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്നു മാതൃകയാക്കാൻ കൂടെക്കൂടെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അതിനെതിരെ പറവാൻ യാക്കോബായ വൈദികന്മാരും ഉപദേഷ്ടാക്കളും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയെന്നുള്ളതു, ദൈവമുണ്ടെന്നു മാതൃകയാക്കാൻ പറയുന്നതുകൊണ്ടു ദൈവം ഇല്ലെന്നു വാദിക്കാൻ ഈ കൂട്ടർ ഇനിയൊരിക്കൽ പുറപ്പെടുകയില്ലെന്ന് എങ്ങനെ തീർച്ചപ്പെടുത്താം?

൧൧ രക്ഷിത. യാക്കോബായ സഭയ്ക്കു മാത്രമെ രക്ഷയുള്ളു.

എന്നു പി. റി. ഗിബർഗിസ് കത്തനാർ എം. എ. അവർകളും എ. കെ. ജോൺ ഉപദേശി അവർകളും പലടത്തും വച്ചു വാദിക്കയും പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. യാക്കോബുദേവർകളെയുള്ള എന്ന് വാദിച്ച ഒരു പാദി അച്ചനെ മടുപ്പിച്ചതായി “യാക്കോബായ സഭ ഉപദേശി യേശുദാസർ” വെള്ളവത്തിലെ പത്രികയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. [പുറം പ്രവൃ] യേശുദാസർ മുതലായി യാക്കോബായ സഭയിലുള്ള നിസ്സാരന്മാരുടെ വാക്കുകൾ എടുത്തു പറയുന്നത് എന്തിനെന്ന് ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം. “യാക്കോബായ സഭ ഉപദേശി” എന്നു പേരുവെച്ച് പ്രസ്തുത സഭാനാമമായ പത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന് നിശ്ചയമായിട്ടും സഭ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ഇടവഴിക്കൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ചെറിയക്ഷരത്തിൽ താഴെ പകർത്തുന്നു:—

“ഭ. ചൊ. റോമാവേദക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ അന്ത്യോദ്യോ പാത്രീയക്കീ സിനെ കീഴ് വഴങ്ങാത്തവർ രക്ഷപ്പെടുകയില്ലെന്ന് സുറിയാനിക്കാർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉ. റോമാക്കാരെപ്പോലെ ഇങ്ങിനെ അവർ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പിന്നയോ മോജോലീസാ കൈക്കൊണ്ട് മുമ്പത്തതിൽ വഴിയെ വിശ്വസിച്ച മത്തായിയുടെ ഏവൻദേലിയോൻ മറ്റും അല്പായം ൩൭-൩൮-൩൯ വാക്യങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള കല്പനകളെ കാക്കുന്ന എല്ലാവരും ദൈവം തന്റെ ഉപയാൽ നിത്യാനന്ദം കൊടുക്കുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.” (പുറങ്ങൾ ൧൯, ൨൦.)

ത്രീത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ വിശ്വാസമുള്ളവരും മോജോലീസാ കൈക്കൊണ്ടവരും “ദൈവമായ കത്താവിനെ പുണ്യഹൃദയത്തോടും പുണ്യത്തുത്ഥാവോടും പുണ്യമനസ്സോടും സ്നേഹിക്കണം” മെന്നും നിന്റെ ആയൽക്കാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കണം മെന്നും ഉള്ള കല്പനകളെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരുമായ സകലർക്കും രക്ഷയുണ്ടെന്ന് ഈ വൈദികൻ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിൽ പോലും ഇങ്ങിനെ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഒരു കരുതാശിപ്തമല്ലയോ? (തുടരും)

കെ. വി. ചാക്കോ ബി. എ. എൽ. റി.
അവർകൾക്കു മറുപടി.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനം ഈ ലക്കത്തിൽ ലേഖനങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളത് താഴെ ചേർന്നു.

ഞങ്ങളുടെ തെറ്റായ ധാരണയെ തിരുത്തിത്തന്നതിന് മിസ്റ്റർ ചാക്കോയ്ക്കു നന്ദി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ബാവാവിൽ നിന്നു നേരെ അറിവു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞില്ല. സുവിശേഷവെണ്ടു എന്ന പത്രത്തിൽ നിന്നും മറ്റു ചിലരിൽ

നിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ള അറിവാണു് താരക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതെന്നു അപ്പോൾ തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. “കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ പാൽ” എന്നു പറയപ്പെട്ടുപോരുന്ന മണ്ണു ബാവാ കൊടുത്തപ്പോൾ വാങ്ങിച്ചവരിലും കേട്ടവരിലും പലർ ഇതു് അക്കരപ്രകാരം പാലാണെന്നു ധരിച്ചുപോയി. അങ്ങിനെയുള്ളവർ സുവിശേഷവെണ്ടു പത്രാധിപരേയും ഞങ്ങളേയും തെറ്റിധരിപ്പിച്ചു. ഇതു സുവിശേഷവെണ്ടുവിൽ വായിച്ച ശേഷം താമസിയാതെ പുറപ്പെട്ട താരകയിൽ ഇതു ഞങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടു് പിന്നെ ഒരു മാസംകൂടെ കഴിഞ്ഞശേഷം വേറെ ആളുകളിൽ നിന്നുകൂടെ ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടു കിട്ടിയതുകൊണ്ടും ഇടവകപ്പത്രിക മൌനം ഭീഷ്മിച്ചുകൊണ്ടുമാണു് ഞങ്ങൾ ഇതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു. മിസ്റ്റർ കെ. വി. ചാക്കോബി. എ. എൽ. റി. തമ്പുരാനെ പെറ്ററമ്മയുടെ മൂലപ്പാൽ എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു സാധനം ചിലങ്ക്ട്ലാം കൊടുക്കുന്നു എന്നു വല്ലവരും പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചെങ്കിൽ അതു ഞങ്ങളുടെ പേരിൽ ക്ഷണവുമല്ലായ്മയുണ്ടെന്നു. എന്നാൽ ബുദ്ധിയെപ്പറ്റി ഇതു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതു് ക്ഷണവുമാണെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കുമെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. മിസ്റ്റർ ചാക്കോയെപ്പോഴും ഉള്ള ഒരാളിനെ ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഗതിയിൽ സംശയിക്കാൻപോലും പാടില്ല. ഈ വിധമായ പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുള്ള ഒരാളിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങിനെ ഒന്നു കേട്ടാൽ വിശ്വസിച്ചുപോകാൻ ഇടയുണ്ടു്. ആ കേൾവി പിന്നീടു വാസ്തവമല്ലെന്നു വെളിപ്പെട്ടാലും വാസ്തവം അറിയുന്നതിനു മുമ്പു് ആ കേൾവിയെ വിശ്വസിച്ചു ആളിനെ കുറ്റം പറവാൻ ഞങ്ങൾ എന്നു വായനക്കാർ വിധിക്കട്ടെ.

മിസ്റ്റർ ചാക്കോയെപ്പോലെയുള്ള പരിഷ്കൃതമാനസന്മാരായ യാക്കോബുക് സഭക്കാൽ നേരമ്പോക്കായിരിക്കുന്ന “സഹദേന്മാരുടെ ചരിത്രം” വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഇത്രും വിശ്വസിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുപോയതു കുറ്റമാണോ? “പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ചരിത്രം” എന്ന പേരോടുകൂടിയ വേറൊരു പുസ്തകം വ. ടി. ശ്രീ. പുണ്യസ് റമ്പൻ അവർകൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്നു തള്ളുമ്പോഴു് അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിക്കുറിയായ നാറ്റം പിടിച്ച എസ്ട്രാത്താത്തിസ എന്നൊരു പിശാചിനെ മോർമല്ലെ എന്ന പരിശുദ്ധൻ ഗൃഹയിൽ നിന്നു് അടിച്ചിറക്കിയതും മുട്ടാകളുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ എസ്ട്രാത്താത്തിസ ഗൃഹയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോയതും ഈ പുക്കി കന്യന്തിനോട്സോലീസിലെ രാജാവിന്റെ മകളെ ബാധിച്ചതും ഭാഗ്യവാൻ അവിടെ എത്തി അവളിൽ നിന്നു് എസ്ട്രാത്താത്തിസിനെ വെളിക്കാക്കിയതും ഈ പിശാച് ഈ പ്രാവശ്യം പുക്കുയുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ വെളിക്കിറങ്ങിയതും ഈ പുക്കയെ ഭാഗ്യവാൻ പിടിച്ചു് ഒരു മുറിയിലിട്ടു് അടച്ചതും പിറ്റേദിവസം പുക്കയായ എസ്ട്രാത്താത്തിസിനെ മുറി തുറന്നിറക്കിക്കൊണ്ടു വന്നു് രാജാവിന്റെ പടിക്കൽ കിടന്നു വലിയ കല്ലു് എടുപ്പിച്ചതും ഭാഗ്യവാനോടു കൂടെ എസ്ട്രാത്താത്തിസ് പെരിയകല്ലും ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ “നിബഹർ തഹർണിയൊ” എന്നൊരു പിശാച് വഴിയിൽ വച്ചു കണ്ടിട്ടു് എസ്ട്രാത്താത്തിസെ ചെങ്ങാതി നീ എങ്ങോട്ടാ ഇതെന്നു തലേലേതെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചതും നിബഹർ തഹർണിയോയും എസ്ട്രാത്താത്തിസും തകിലുള്ള സംഭാഷണവും നിബഹർതഹർണിയൊ പറഞ്ഞ കോവാക്കുകളും വായിക്കുമ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കാതിരിക്കാൻ ശേഷംപേക്കു കഴികയില്ലെങ്കിലും ആ പുസ്തകം തള്ളുമ്പോഴു് അച്ചടിപ്പിച്ച റമ്പാച്ചനും മറ്റും അതു വളരെ ഭക്തിയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടെയാണു് വായിക്കുന്നതു്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പുറത്തു് “നീതിമാന്റെ ഒരു പാഴുവിനായിട്ടു് ആകും” എന്നൊരു വാക്യമാണു് ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. വാഴുവിനായിട്ടു് അടിച്ചിട്ടു ഈ പുസ്തകം പരിഷ്കൃതമാനസന്മാരായ യാക്കോബുക് മറ്റും ആശ്വാസസാനം നേരമ്പോക്കിനുപയോഗപ്പെടുന്നതാണു്. ഈ പഴങ്കഥകളൊക്കെ പട്ടാങ്ങയായി വിശ്വസിക്കുന്നവർ തമ്പുരാനെ പെറ്ററമ്മയുടെ മൂലപ്പാൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചതു ക്ഷണവുമല്ലെന്നു വരുമോ?

ബ. കോനാട്ടു മല്ലാനച്ചൻ അവർകൾ ജീവനിക്കുപത്തിൽ ഭാഗംഭാഗമായി

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “വിശുദ്ധ കന്യക മൺമറിയാമിന്റെ ചരിത്രം”ത്തെപ്പറ്റി മിസ്റ്റർ ചാക്കോ കേട്ടുകാണമല്ലോ. ഇതിനേപ്പറ്റി ൧൯൦൭ ഇടവത്തിലെ ജീവനിക്കേ പത്തിന്റെ കവറിൽ പത്രാധിപർ ചേർത്തിരുന്ന കുറിപ്പിന്റെ ഒരംശം ആദ്യമായി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. “ഈ പുസ്തകം വായിച്ചു ധ്യാനിക്കുന്നവർക്കും കേൾപ്പിക്കുന്നവർക്കും കേൾക്കുന്നവർക്കും അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നവർക്കും മറ്റും വളരെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹഫലങ്ങൾ അനുഭവസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഇതിനെ വായിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവഭക്തിയും സൽപ്രവൃത്തികളും വർദ്ധിച്ചാൽ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടും ഈ പുസ്തകം ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു തന്നെ വിശ്വാസികൾക്കു ഒരു കാവലായതുകൊണ്ടും.....ഇതിനെ ഭക്തിപൂർവ്വം വായിച്ചു ധ്യാനിക്കയും ബഹുമതിപൂർവ്വം സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തു ഇതിൽ നിന്നുള്ള ഫലങ്ങളെ ഏവരും അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നവർ കല്ലുകൾ അട്ടഹസിക്കുമെന്നും കല്ലുകളിൽ നിന്നു അബ്രാഹാമിനു മക്കളെ നിലനിർത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നും കല്പിക്കയും കഴിയയെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യനെപ്പോലെ സംസാരിപ്പിക്കയും മൃഗയുടെ കൈയിൽ ഉണങ്ങിയ മരക്കമ്പുകൊണ്ടു ചെയ്തുകലിനെ വിഭാഗിക്കയും പത്രോസ് പൌലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ നിഷ്ഠകൊണ്ടും വസുധണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും.....ഏലീശായുടെ അന്വിക്കൊണ്ടു മരിച്ചവനെ ഉയർപ്പിക്കയും മറ്റും ചെയ്തു ദൈവത്തിന്റെ തന്റെ മാതാവാകുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള കന്യകയുടെ ചരിത്രപുസ്തകത്തിൽ നിന്നും അത്ഭുതകരമായ അനുഗ്രഹഫലങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതല്ലെന്നുള്ളതു വായനക്കാർ പ്രത്യേകം ഓർക്കണമെന്നുവേണം. ഈ ചരിത്രപുസ്തകം ആദ്യം എഴുതപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരനായിരുന്ന മാർ യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ ഈ പുസ്തകത്തോടു കൂടെ എഫേസ്യൻ മേൽത്തൂ വന്നപ്പോൾ അവിടെ വെച്ചു ഈ പുസ്തകം മൂലം അത്ഭുതം നടന്നതായി സുറിയാനി ബത്ഗാസോ പുസ്തകത്തിൽ കഴോയൊ ലയങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” ഇത്ര ലിവ്യമായ ഈ പുസ്തകം വായിച്ചതന്നെ കാണേണ്ടതാണ്. ഹിന്ദുക്കളുടെ ശ്രീകൃഷ്ണനെപ്പോലെ കന്യതിക്കാരനും സർവ്വോപദ്രവിയുമായ ഒരു കുട്ടിയെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ കുട്ടി കളിപ്പാനായി കഴിച്ച കഴികളുടെ പുറത്തുകൂടെ ഒരു കുട്ടി ഒരു കമ്പു വലിച്ചുകൊണ്ടു പോയതിനാൽ കഴി ഇടിഞ്ഞു ഉടനെ പ്രസ്തുത കുട്ടി കോപിച്ച് മറെറ കുട്ടിയെ ശപിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ശപിക്കപ്പെട്ട കുട്ടി ശവമായി. പ്രസ്തുത കുട്ടിയെ ഒരിക്കൽ വേറൊരു കുട്ടി തോളിൽ പിടിച്ചു തള്ളി അവനും ഉടൻ ശവം ഏറെ മരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഉപദ്രവങ്ങൾ അധികമായപ്പോൾ ദേവശാസികൾ പ്രസ്തുത കുട്ടിയുടെ വളർത്തുപനായ യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് ഈ കുട്ടിയെ “താഴ്മയും മൗഢ്യവും പഠിപ്പിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു ശഠകൂട്ടി. അപ്പോൾ യോസേഫ് കുട്ടിയെ വിളിച്ച് “നിന്നെക്കൊണ്ടു പൊറുതികേടായിരിക്കുന്നു എല്ലാവരും നിന്നെ വെറുക്കുന്നുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു ശാസിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കന്യതികളെപ്പറ്റി ഗോപസ്ത്രീകൾ യശോദയുടെ അടുക്കൽ പോയി സങ്കടം പറഞ്ഞതും യശോദ കൃഷ്ണനെ ശാസിച്ചതും ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഓർമ്മവരുന്നു. യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു പ്രസ്തുത കുട്ടിയെപ്പറ്റി സങ്കടം പറഞ്ഞവരുടെ കണ്ണുകളെ ശാപത്താൽ കുട്ടി പൊട്ടിച്ചു. അതുകൊണ്ടു യോസേഫ് കുട്ടിയുടെ “ചെവിക്ക് പിടിച്ചു തൂക്കി.” “എന്നോടു കല്പിക്കുന്നതു മതി” എന്നു കുട്ടി യോസേഫിനോടു പറഞ്ഞു. കഷ്ടം! ഈ കന്യതിക്കാരനായ കുട്ടി യേശുവാണെന്നാത്ര ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതു്. (൧൯൦൭ കന്നിയിലെ ജീവനിക്കേപ്പം നോക്കുക.)

ഇതുകിടക്കട്ടെ. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചില വലിയ റഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. മറിയ യേശുവിന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു പരിമളതൈലത്തിനെ ഇത്ര അധികം വാസന വന്നതു എത്രകൊണ്ടാണെന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ആ റഹസ്യം ഈ പുസ്തകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ആ ഭാഗം പടംപ്രതി രാജ്യ പകർത്തുന്നു. “ഏകദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുട്ടിയെ ആ കല്ലടാവിൽവെച്ചു തന്നെ ചേലാകുടം ചെയ്തു. ശോലും എന്നവർ ആ അഗ്രചർമ്മത്തെ എടുത്തു അവളുടെ പുത്രനാ കൊണ്ടു

പോയി കൊടുത്തു. അവൻ ആ അഗ്രാജ്ഞെ മേൽത്തരം നർജീൻ തൈലക്കുപ്പിയിൽ ഇട്ടു സൂക്ഷിച്ചു. മശിഹായുടെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനു മുമ്പായി പാപിയായ സിരന്റെമേൽ ഒഴിച്ച തൈലം ഇതാകുന്നു.” (൧൯൦൭ ഇടവത്തിലെ ജീവനിക്കേപ്പം പുറം ൧൯) ഇത്തരം സുറിയാനി കിത്താബുകൾ വിശ്വസിക്കാനും അലൌകികമായ ശക്തിയുള്ളവയായിട്ടു അവയെ ഗണിപ്പാനും കഴിയുന്നവർ മലപ്പാൽ ഉണക്കിപ്പൊടിച്ച് ൧൯൦൦ കൊല്ലം വച്ചിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കാനും പ്രാപ്തിയുള്ളവരാണെന്നു ഞങ്ങൾ ശങ്കിച്ചതു ക്ഷമിച്ചുകൂടാത്തതാണോ? ഇവയെല്ലാം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാണെന്നു നേരെനിന്നു പറവാൻ ശങ്കാപ്പുള്ളവർ യാക്കോബായ സഭയിൽ എത്രപേരുണ്ട്? അങ്ങിനെ അഭിപ്രായമുള്ളവർ ആ സഭയിൽ അനേകരുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കു അറയാം. എങ്കിലും ഇവയെ പട്ടാങ്ങയായി വിശ്വസിക്കുന്ന വൈദികന്മാരെക്കൂടെയും നിമിത്തം തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ തുറന്നു പറവാൻ തുനിയുന്നവർ ഒർല്ലഭം. ഹാസ്യജനകമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രമുഖനാരായ വൈദികന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അതിനോടു എത്രപ്പാൻ ആരും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ ൧൯൦൦ വത്തരം മുഖിലത്തെ മലപ്പാൽ ഉണക്കിപ്പൊടിച്ച് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നുപറവാൻ ഒരു വൈദികനും അതു വിശ്വസിച്ചാൻ കുറെ ജനവും ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു ശങ്കിച്ചതു അത്ര ക്ഷമിച്ചുകൂടാത്തതാണോ? മല്ലാനച്ചൻ ഇതു വിശ്വസിച്ചെങ്കിൽ ബാവാ ഇതുവെപ്പുറം വിശ്വസിക്കുമെന്നു ശങ്കിക്കാവുന്നതാണ്.

അപ്പുവസായനത്തെപ്പറ്റി വളരെ ആക്ഷേപകരമായി എഴുതികാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു മിസ്റ്റർ ചാക്കോ ഞങ്ങളെ കുറപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്ന കുറിപ്പിന്റെ ചില അംശങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. “ഈയിടെ ഈ പാൽ ഒരുനുള്ളു ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടി. ഇതു തന്മാറനെപ്പൊറ്റിയെടുക്കുക മലപ്പാൽ ഉണക്കി പൊടിച്ചെടുത്തതാണ്. ൧൮൦൦ കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ളതായതുകൊണ്ടു ഇതിന്റെ നിറം അല്പം കറുത്തു മഞ്ഞിയിട്ടുണ്ട്. ബാവാക്കൾ കൈവശം ഇതു ധാരാളമുണ്ട്. ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു അതും ആരും പണമിടവീതം കൊടുത്തുവരുന്നു. സകല ജനങ്ങൾക്കും വിശിഷ്ട സിറുകൾക്കു മലപ്പാൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനും ഇതു കൈകണ്ടു മരുന്നാണുപോൽ.....ഇതിൽ കാരോന്നുള്ള പാൽ പശുവിൻപാലിൽ ഇട്ടു സിറുകൾ മുപ്പതുദിവസം സേവിക്കാമെങ്കിൽ മലപ്പാൽ ഉണ്ടാകും എന്നുള്ള കാര്യത്തിന്നു ആരും സംശയിക്കേണ്ട. ഈ സംഗതി ഇടവകപ്പതിപ്പിൽ പാസും ചെയ്യാഞ്ഞു കയ്യുമായിപ്പോയി.” (പുറം ൩൨൩) ഞങ്ങൾ ആക്ഷേപപര്യവകമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതൊക്കെയും ഇവിടെ പകർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മലപ്പാലിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംഗതി ആകപ്പാടെ ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നു മേൽപ്രകർത്തിച്ച വാചകങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു. സംഗതി ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നുള്ളതു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണല്ലോ. ആക്ഷേപയോഗ്യമായ മൌഢ്യങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കേണ്ടതു ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മമല്ലയോ? കരാളിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതും കരാളിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളേയോ ഉപദേശങ്ങളേയോ ആക്ഷേപിക്കുന്നതും രണ്ടാണെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അറിവ്. ഇവ രണ്ടും ഒന്നാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ സ്വതന്ത്ര കുറുകാരനാണെന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. ഇവ രണ്ടും ഒന്നാണെന്നു മഹാത്മാർ തീരുമാനിക്കുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ മേലാൽ ആരുടെ അഭിപ്രായത്തെയും ആക്ഷേപിക്കുകയില്ല. ആരെല്ലാം ഏതെല്ലാം അവയുങ്ങൾ പറഞ്ഞാലും അവയെല്ലാം സുബദ്ധങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിച്ചുകാം. വിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മലപ്പാൽ ഉണക്കിപ്പൊടിച്ച് കരാർ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതായി അറിവുകിട്ടിയപ്പോൾ അതിനെ ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയാഞ്ഞതു കുറുമാണോ? കിട്ടിയ അറിവു ശരിയല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു വേറെ ഒരു സംഗതി. അതിനെപ്പറ്റി ആദ്യമെ വ്യവഹരിച്ചുവല്ലോ.

മലപ്പാൽ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഈ മണ്ണിനു ചില വലിയ ശക്തികളുണ്ടെന്നും അങ്ങിനെ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണെന്നും കാണിപ്പാൻ ബാവാ പറഞ്ഞ ചില ഔഷധികളും മിസ്റ്റർ ചാക്കോ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മുൻ പ്രസ്താവിച്ച മൗഢ്യമറിയാത്തവർ

ചരിത്രപുസ്തകത്തിന്നു മിവു ശക്തികളുണ്ടെന്നു കാണിപ്പാൻ കോനാട്ടുമല്ലാനപ്പൻ അവാർകർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി മേൽ പകർത്തിയിട്ടുള്ള തെളിവുകളും ബാവാ പറയുന്ന തെളിവുകളും ഒന്നു തന്നെ. ഈ തെളിവുകളും അതിൽനിന്നുള്ള തീരുമാനങ്ങളും സിറാക്യമാണെന്നു മിസ്സർ ചാക്കോയും മററനേക യാക്കോബ്ബയും സമ്മതിക്കയില്ലെന്നു നിശ്ചയമാണ്. സമ്മതിക്കുന്നു എന്നു മിസ്സർ ചാക്കോ പറയുന്നപക്ഷം മറുപടി എഴുതാം. അല്ലാതെ മറുപടിക്കു ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

നി. വ. ടി. ശ്രീ. മാതേന്താമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ
പലിയ തിരുമേനി

“എന്റെ ആത്മാവെ യഹോവായെ വാഴ്ത്തുക അവന്റെ സകല ഉപകാരങ്ങളേയും മറക്കരുതെ” സങ്കീ ൧൦൩: ൧

അവിശ്വസ്തന്മാരും അയോധ്യന്മാരുമായ നമ്മുടെമേൽ സയ്യാകരണികനായ നമ്മുടെ പരമപിതാവു അടിയ്ക്കുക പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അപരമിതമായ കൃപയേയും വാസ്തവ്യത്തേയും കുറിച്ചുള്ള സ്മരണാലേശം കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഇളകുകയും ഈ ഘട്ടത്തിൽ എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്നറിയാതെ കഴങ്ങുകയും ചെയ്തയാൽ ഈ നിലവാരവും വാക്യവും എഴുതിയശേഷം അവസ്ഥനിയമായിരിക്കുന്നസന്തോഷഭാവ സമ്മിശ്രമായ മനോവികാരങ്ങളോടുകൂടെ കുററുനേരം നിശ്ചലനായി ഇരുന്നുപോയി.

പുണ്യത്ഥാവായ ഈ തിരുമേനി ഫ്രാന്നാറോഹണം ചെയ്യുകാലം മുതൽ അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയായും പഠിച്ചുവരുന്ന നിഷ്കളങ്കവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ ശക്തിയായും ഈ സമുദായത്തിന്നു വരുത്തിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആശ്ചര്യകരമാവുന്ന പലതരവും വലുതാണ്. ലോകകാലമായി പ്രമേഹംമുതലായ പലരോഗങ്ങളാൽ കഠിനമായി ബാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വന്യപിതാവിനെ നമ്മുടെ ആനുകൂല്യത്തിനായിട്ടു മനുഷ്യപ്രകാരം ആശിപ്പാൻ കഴിയുന്നതിൽ അപ്പുറം ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു താമസിച്ചിരുന്ന മാരാമണ്ണ പള്ളി ചെട്ടന്നു പൊളിഞ്ഞുതകൻ താമെവീണപ്പോൾ യാതൊരു അപകടവും കൂടാതെ തിരുമേനിയെ ദൈവം തന്റെ ഉള്ളങ്കൈയിൽ സൂക്ഷിച്ചതും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന സിമ്മനാരിമുറിക്കു ചില ദർശകപ്രകാശം രാത്രിയിൽ തികൊളുത്തിയാറെ ഒരു തീപ്പൊരിപോലും എല്ലാതെ അവിടുത്തെ സൂക്ഷിച്ചു തീയിൽ നിന്നു വെളിയിൽ കൊണ്ടുപുറത്തും ക്ഷീണത്തിന്റെ അത്യാലുക്കത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തു പ്രമേഹജ്വര പിടിപെടുകയും വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മിക്കവാറും ഐക്യകണ്ഠേണ ആശയില്ലാത്തതെന്നു വിധിക്കുകയും ചെയ്യുശേഷം അജ്ഞാതരമായ വിധത്തിൽ സെഷ്യം നൽകുകയും ചെയ്ത പരമകൃപാലുവായ ദൈവത്തിന്നാൽ ഏതുമാത്രം ഔഷധം ചെയ്താൽ മതിയാകും! ഇപ്പോൾ പരവ്വ മിക്കവാറും കരിയായിരിക്കുന്നു. ക്ഷീണം വളരെ കുറവുണ്ട്. ഔശതി അനുസരിച്ചു മുഖോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ ഏറുചിവ്വങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് എഴുന്നേറ്റു അല്പനടക്കത്തക്ക സ്ഥിതിയിലാകുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. എഴുന്നേറ്റു നടന്നാലും പെട്ടെന്ന് സംഗതികളുടെ സ്വഭാവം മാറി വീണേക്കാവുന്ന നിലയിലുള്ള സുഖമെ അപ്പോത്തിക്കുറിമാർ ആശിച്ചിട്ടുള്ളു. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ വിടാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതുത്തോളം സെഷ്യം പ്രാർത്ഥന ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ള സംഗതി ആരും തർക്കിക്കയില്ല. പരവിന്നു ഒരു ചൊട്ടപ്പാൺ നീളവും രണ്ടുമുന്നവിരൽ വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അതു മുട്ടിനോട്ടു വളരെ അടുത്തിരുന്നു. അതിന്റെ പഴുപ്പു ഏതാനും നെല്ലിട മേല്ലോട്ടു പോലാൽ കായും തീരുമാനമാകുമെന്നും അങ്ങിനെ വരാനാണ് എളുപ്പമുള്ളതെന്നും അപ്പോത്തിക്കുറിമാർ ഐക്യകണ്ഠേണ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് കഴിഞ്ഞമാസം ൨൨ാംനു- ശനിയാഴ്ച രാത്രി തിരുമേനിക്കു അതികഠിനമായ

വേദനയും പരവേശവും ഉണ്ടാകയും രാത്രി ഉറക്കമില്ലാതെ കഴിക്കയും ചെയ്യതു. പിറ്റേദിവസം നേരംവെച്ചുതന്നെ നോക്കിയപ്പോൾ അല്പം പഴുപ്പു മേലോട്ടു പരന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു. മേലോട്ടു പഴുക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും അതു സംഗതിയുടെ അവസാനമാണെന്നും മുഖ്യതന്നെ അപ്പോത്തികുശിമാർ 'പറഞ്ഞറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഇതു കണ്ടുടനെ ശേഷമുള്ളവരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ അസാധ്യം. അന്നു ഭിന്നം കാണാൻ വന്നിരുന്നവർ ബഹുക്ഷായിരുന്ന. അന്നത്തെ ശുശ്രൂഷകിടയിൽ കൊച്ചുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ തകരാറുണ്ടായെങ്കിലും നന്നയാഞ്ഞ കണ്ണുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നുള്ളകാര്യം വളരെ സംശയത്തിലാണ്. പിറ്റേദിവസം അതായതു ൨൫-ാം- തിങ്കളാഴ്ച മലങ്കരയ്ക്കു നമ്മുടെ സകല പള്ളികളിലും മദ്രാസ് കോയമ്പത്തൂർ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിലും പ്രാർത്ഥനയോഗങ്ങൾ നടന്നു. കണ്ണുനീരും കൈയുമായിട്ടാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയോഗം പല സ്ഥലങ്ങളിലും നടന്നതെന്നു ഞങ്ങൾക്കു അറിവുണ്ട്. അനേകദിവസം അനേകായിരം കണ്ണുകളിൽ നിന്നൊഴുകിയ കണ്ണുനീരിനേയും നറുങ്ങിയ ഹൃദയങ്ങളുടെ നിലവിളിയേയും കൈവും ആദരിച്ചു. അന്നുമുതൽ രോഗത്തിന്നു ക്രമേണ സൗഖ്യമുണ്ടാകുവാൻ തുടങ്ങി. പിന്നൊരുദിവസം അല്പം വയറിളകിയതുകൊണ്ടു ശേഷമുള്ളവർ ഒരു സംഭ്രമമുണ്ടായി. എന്നാൽ അതു വർദ്ധിച്ചില്ല. അല്പം ഇളകിയതുതുകൊണ്ടു ഗുണമായിരുന്നു.

രോഗത്തിന്റെ കൂടുതൽ സമയങ്ങളിലും കഠിനമായ വേദന ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ തിരുമേനിയുടെ മുഖപ്രസന്നത ആരെയും വിസ്മയിപ്പിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. രോഗക്കിടക്കയിൽ വന്നുകണ്ട സംസാരങ്ങളും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യു തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷോപ്പു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് "ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പം ഒരു വലിയ പ്രസംഗമാണെന്ന്" പലപ്രാവശ്യം പറയുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി മരണത്തിന് പൂർണ്ണമായി ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. തന്റെ സുഖഭോജിന്റെ കൂടുതലിൽ തന്നെ വന്നുകണ്ട ചില വിശ്വാസികളോടു തിരുമേനി കല്പിച്ചത് "ഇനിക്കു അതിവിശേഷമായ ഒരു വീടു ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഞാൻ പോകട്ടെ. നിങ്ങൾ എന്റെ സൗഖ്യത്തിനായിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട. വേദന കുറച്ചു തരാനായിട്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതി"യെന്നായിരുന്നു. നെടുമ്പ്രത്തു കൊട്ടാരത്തിലെ വലിയതമ്പുരാൻ ഈ ഭോഗത്തിന്റെ കൂടുതൽ സമയത്തു തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കും "ഇതുകൊണ്ടൊന്നും വരികയില്ല. സൗഖ്യമാകും" എന്നു സമാശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുവാൻ കല്പിച്ചു മറുപടി വളരെ വിലയേറിയതായിരുന്നു. "ഇനിക്കു മരണത്തെപ്പറ്റി ഒരു ഭയവുമില്ല, സൗഖ്യമുണ്ടാകണമെന്നും ആഗ്രഹമില്ല. വേദന സഹിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അതു കുറഞ്ഞുകിട്ടണമെന്നു" മാത്രമേ ആഗ്രഹമുള്ളൂ. മരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ഇതുകൊണ്ടു അർത്ഥമില്ല. ഈ ലോകത്തിലെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഒഴിഞ്ഞു എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകുന്ന കാര്യം ഇനിക്കു വളരെ സന്തോഷമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം എന്തോ അതാണ് ഇനിക്കു സന്തോഷം." ക്ഷിണിച്ചതെങ്കിലും അസാധാരണമായ പ്രസന്നതയോടു കൂടിയ ആ അധരങ്ങളിൽ നിന്നു സാവധാനത്തിൽ ഈ വാക്കുകൾ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രസ്തുത തമ്പുരാന്റെ മനോവികാരങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു നിന്നും കണ്ണുകളിൽ നിന്നും മറുത്തുവെക്കു റിച്ച് പ്രയാസേന മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. രോഗക്കിടക്കയിൽ വെച്ച് ദൈവത്തോടുള്ള തന്റെ നിമിഷ എന്തായിരുന്നു എന്ന് ഇതിൽ നിന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഭിന്നപ്രതി കാണാൻ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നവർ ബഹുക്ഷായാണ്. മൺ ഭിവന്നാസ്ത്രോസ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കോനാട്ടു മല്ലാനച്ചൻ അവർകളും മറ്റും വന്നുകണ്ട വളരെ നേരം സന്തോഷമായി സംസാരിച്ചു. യാത്രപറയുവാൻ സമയത്തു ഇനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്ന് രോഗിയായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. "ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇനിക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കണം" എന്ന് മറുപടി കല്പിച്ചു. "ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട് ഇനിയും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യും" എന്നുള്ള വാക്കു

ശേഷം കുറേ നേരം പുറം നോക്കുക.

ലേഖനങ്ങൾ

മാന്യനായ ഒരു യാക്കോബ്യൻ എഴുതുന്നത്.

മ. രാ. രാ. മലങ്കര സഭാതാരക പത്രാധിപർ അവർകൾക്ക്.

സർ,

നിങ്ങളുടെ പത്രത്തിന്റെ 10ാം ലക്കം ഇന്നു കിട്ടി. അതിൽ കഴിഞ്ഞ മലങ്കര ഇടവകപ്പത്രിക ആഘോഷവചനങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനോടു ഞാൻ മിക്കവാറും യോജിക്കുന്നു. ഒരു പത്രത്തിൽ കാണുന്ന ലേഖനം ഒരാൾക്കു വായിക്കാൻ തോന്നണമെങ്കിൽ താഴെ പറയുന്ന രണ്ടു കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നു വേണം. ലേഖകൻ പേരുകേട്ട ഒരു മാന്യനാണെങ്കിൽ അതു വായിക്കാൻ ആർക്കും അഭിരുചി ജനിക്കുന്നതാണ്. പേരില്ലാലേഖനമാണെങ്കിൽ വിഷയമാണു സാധാരണയായി ഒരാൾ നോക്കുന്നത്. വിഷയം നല്ലതാണെങ്കിൽ അതിനെ ലേഖകൻ എങ്ങിനെ പ്രതിവാദിച്ചു എന്നറിയാനായി വായിച്ചു എന്നും വരാം. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങളുടേയും അഭാവം നിമിത്തം ഞാൻ പത്രികയിലെ പത്രാധിപോപന്യാസങ്ങൾ കഴിച്ചു സാധാരണ യാതൊന്നും വായിക്കാറില്ല. കഴിഞ്ഞ മിഥുനത്തിലെ പത്രിക അഞ്ചു ശിപായി കൊണ്ടുവന്ന തന്ന സമയം ജോലിത്തിരക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ പത്രിക ആപാദചൂഡം ഒന്നു വായിച്ചുകൂയാമെന്നു തോന്നി. അപ്പോഴാണ് പത്രിക ഈതരം അസംബന്ധങ്ങൾ ഇപ്പോഴും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ബോദ്ധ്യമായത്. ഓരോ ലേഖനം വായിച്ചശേഷം ഞാൻ അതിന്റെ നേരെ എന്റെ ചുരുക്കമായ അഭിപ്രായം എഴുതിയതു നിങ്ങളുടെ അറിവിനായി താഴെ പകർത്തുന്നു. മാർ ജീവന്നാസ്ത്രോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപന്യാസത്തിന്റെ നേരെ Good [നല്ലതു] എന്നു എഴുതി. “എന്യോറിലെ കൂട്ടമനുഷ്യർ” എന്ന പ്രഥമോപന്യാസത്തിന്റെ നേരെ Not objectionable [ഭോഷമില്ലാത്തതു] എന്നു എഴുതിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഒരു മാസികയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം കല്പിക്കത്തക്ക പ്രാമാണ്യം അതിനില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. “നവീകരണസഭയും പാരമ്പര്യചാരങ്ങളും” എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ നേരെ Unnecessary [ആവശ്യമില്ലാത്തതു] എന്നു എഴുതിട്ടുണ്ട്. “കെ. എൻ. ഡി.യുടെ സമാധാനവെടിയും പിന്നോക്കവും” എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ നേരെ Nonsense [അബദ്ധം] എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. “കാത്തികപ്പള്ളിൽ നിന്നു പി. എം. കോശി എഴുതുന്നത്” എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ നേരെ Frivolous [അനർത്ഥകം] എന്നു എഴുതിട്ടുണ്ട്. “ബാൾജർ ധാരയും താരകയും” എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ നേരെ Not bad [ചിത്തയല്ല] എന്ന റിമാർക്കാണ് കാണുന്നത്. “താരകയുടെ തന്ത്രങ്ങൾ” എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ നേരെ Nonsense [അബദ്ധം] എന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ആ ലേഖനത്തിൽ തന്നെ (പുറം പേജിന്റെ ഒടുവിൽ) abominable [അറുക്കത്തക്കതു] എന്നു കൂടി എഴുതിട്ടുണ്ട്. “താരകയും പേരില്ലാലേഖകന്മാരും” എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ നേരെ Frivolous [അനർത്ഥകം] എന്നു എഴുതിട്ടുണ്ട്. “നവീകരണ മേല്പട്ടവും താരകയും” എന്ന പത്രാധിപോപന്യാസത്തിന്റെ നേരെ Reasonable [സയുക്തികം] എന്നു എഴുതിട്ടുണ്ട്. “ശുദ്ധ വിവാഹം എന്ന കൂദാശ” എന്നതിന്റെ നേരെ Nonsense [അബദ്ധം] എന്നു കാണുന്നു.

ഞാൻ വായിച്ച ഉടനെ അപ്പഴപ്പോൾ ഇനിക്കു തോന്നിയ അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ചു മേൽ പകർത്തിയതു പത്രിക ഒന്നുകൂടി വായിച്ചുനോക്കാൻ ഷമമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. ഈ തരം അസംബന്ധങ്ങളെക്കൊണ്ടു യാക്കോബായ സുറിയാനിസഭയുടെ പ്രതിനിധിയായ പത്രികയെ നിറച്ചുകാണുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ ലജ്ജിക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോരുത്തർ പത്രം നടത്തുന്നത് അവർക്കുവേണ്ട സമുദായത്തിലെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണ്. അന്യസമുദായങ്ങളോടു വഴു

കു പരയുകയെന്നതു ചിലപ്പോൾ ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനു വിപരീതമല്ലെന്നു വന്നേക്കാം. പക്ഷെ മൗഢക്കാരായ ഏതു മതക്കാരും ലജ്ജിക്കുന്നതും വിശേഷിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഒരു വീധത്തിലും വിഹിതമല്ലാത്തതുമായ സംപ്രദായത്തിൽ വശതിരിവില്ലാത്ത ഭൂമന്മാർ എഴുന്നുന്ന ഈ തരം ആഭാസലേഖനങ്ങൾക്കു പത്രിക സമഖം അനുവദിക്കുന്നതിൽ വളരെ ദുഃഖിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പത്രാധിപർ മിസ്റ്റർ റിലിപ്പിനെപ്പറ്റി ഇനിക്കു വളരെ ബഹുമാനമുണ്ട്. അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ ആയുസ്സിനെ സമർപ്പിച്ചവനും കാര്യജ്ഞനും ദൈവഭക്തനും ആണെന്നാണ് എന്റെ അറിവു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം തന്നിച്ചു കന്നോ രണ്ടോ ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതുമെന്നല്ലാതെ ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം കാണാറുതന്നെയില്ല. ഈ തരം വശജ്ഞാതരങ്ങൾ അടിച്ചു വിടാൻ കാരണം ഇതാണെന്നാണ് എന്റെ അറിവു. കാരണം എന്തെന്നെ ആയാലും ഇടവകപ്പത്രികയിലെ ഇത്തരം ലേഖനങ്ങളെപ്പറ്റി യാക്കോബായ സഭയിൽപെട്ട ഏവനും ലജ്ജിക്കേണ്ടതു തന്നെ.

വേറൊരു സംഗതികൂടെ പറയാനുണ്ട്. കോന്നാട്ടു മണ്ണാച്ചൻ അവർകൾ ജീവനിക്കേപ്പം എന്നൊരു പത്രം നടത്തുന്നുണ്ടല്ലോ. എം. ഡി. സിജ്ഞാപ്പിൻസിപ്പാലിറ്റിയും വേറുചിലരേയും ആഭാസമായി ആക്ഷേപിച്ച് ജീവനിക്കേപ്പത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലലേഖനങ്ങളും അതിലേക്കായി വിശേഷാൽ പുറപ്പെട്ട ഒരു ആഭാസപത്രികയും നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഇനിയും മിഥുനം കർക്കടകം ഈ മാസങ്ങളിലെ ജീവനിക്കേപ്പം ഒന്നു നോക്കൂ. ഇതിലെ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും വിചിത്രത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായൊ വായനക്കാർക്കു വിശേഷവിധിയായ വല്ല അറിവും കൊടുക്കുന്നതായൊ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. മറാർക്കുവേണ്ടി കുറുബാന ചൊല്ലിയ ചിവസം അയാൾക്കു ഒരു അപ്പം കിട്ടിയെന്നും ഗ്രാമത്തിനു വെററില പാക്കു നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതല്ലെന്നും അങ്ങിനെ പൊയ്യുന്നവർ “കോററമുതൽപേരെ” ഓട്ണമെന്നും മററും ഇതിൽ കാണുന്നു. മറയ്ക്കരെ ഓരോ ഭൂമവിശ്വാസങ്ങളിലും മതഭ്രാന്തിയും സിറപ്പെട്ടതണമെന്നാണ് മണ്ണാച്ചന്റെ ആഗ്രഹം എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊത്തമാതാവിനേയും വ്യാകുലമാതാവിനേയും പൂർവിലേയും പശ്ചാത്തലിലേയും അതിശയങ്ങളേയും നാല്പതുമണിയാരാധനയും കന്യകാമരങ്ങളും മററനേക മൂർത്തകളും അമ്പതുകളും കൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെ നിർലോപഭാരത്തെയും ദുഷ്കാരത്തെയും മുടിയിരിക്കുന്ന ഒരു സഭയുടെ വകയാണ് ജീവനിക്കേപ്പമെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഞാനും കുററം പറയുന്നതല്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്താലും നാഗരികത്വത്താലും ഉയർന്നവരെന്നും ഉയരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമായ ഒരു സഭയുടെ വകയെന്നു പറയുന്ന ഈ തരം ഗോഷ്ഠികൾ കാണിക്കുന്നതു പരിഹാസജനകമാണെന്നു മാത്രമെ ഇനിക്കു വാമമുളു. യാക്കോബായ സഭയിലെ ഒരു പ്രധാനനും ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സങ്കാരജ്ഞാഗം വഹിക്കുന്ന ആളുമായ ഒരു മാസ്റ്റർ ഈയിടെ ജീവനിക്കേപ്പത്തെപ്പറ്റി ഏകോപിത സംസാരിച്ചതിൽ ഈതരം ചവറുകൾ അടിച്ചു വിടുന്നതു സഭയ്ക്കു ആക്ഷേപമാണെന്നും തന്റെ കുട്ടികൾ ഇത്തരം മുതൽപ്പിടുമതങ്ങൾ വായിക്കാൻ തനിക്കു മനസ്സില്ലാത്തതിനാൽ താൻ ജീവനിക്കേപ്പം ഏതാനും ലക്കങ്ങൾ സീക്രട്ടിയുമാക്കും ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നും ഏകോപിത പറയുകയുണ്ടായി. ഇതു പോലെതന്നെ റിയുമജ്ജാനത്തിനു പ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒരു യാക്കോബായ പക്ഷിൽ എഴുതുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു ഇനിക്കു എഴുതിയ ഒരു എഴുത്തിൽ ഇടവകപ്പത്രികയിലെ ചില പ്രസംഗങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടു താൻ ദുഃഖിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പത്രികയെ നന്നാക്കുൻ നോക്കേണ്ടതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചതായി ഓട്ണുന്നുണ്ട്. മറ്റു ദുഃഖത്തിന്റെ കാരണം എന്താണെന്നു അറിയാമല്ലോ.

ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ലാ. ഞാനൊരു യാക്കോബായക്കാരനാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ. എന്റെ സഭയിൽ പല ഭൂമാചാരങ്ങളും അസംബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു ഇനിക്കറിയാം. എന്നാൽ അതു വീക്ഷണത്തിനു സഭയ്ക്കു പറ്റാത്തതല്ല.

കാതെ ഈതരം അസംബന്ധങ്ങൾകൊണ്ടു അവയെ നിറച്ചു കാണുന്നതിലുള്ള ലജ്ജയും വ്യസനവുംകൊണ്ടു ഇതെഴുതുന്നതാണ്. സഭവകയായ ഈതരം പത്രങ്ങളെ നന്നാക്കാൻ ചുമതലക്കാർ ഉത്സാഹിച്ചു കാണാത്തതിൽ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബാവാക്കുക്കിയുടെ മയ്യാദയുടേയും കാര്യങ്ങൾക്കുനന്തിന്റേയും ഒരു പ്രതിഫലമായാണ് ഈ പത്രങ്ങൾ എന്നു സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം ആ ക്കുിയുടെ ഭാവിയെപറ്റി വളരെ വ്യസനിക്കത്തന്നെ വേണം. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ സമ്മതിക്കാൻ ഞാനും എന്നെപ്പോലെ മററനേകരും തയ്യാറില്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ എഴുത്തു പ്രസ്താവയോഗ്യമെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്ന പക്ഷം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഇനിക്കു വിരോധമില്ല.

എന്നു എ. ബി

സുറിയാനി സമുദായത്തിലെ എത്രയും പ്രധാനമായ ഒരു പ്രാചീന കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ആളും ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും മറ്റും പ്രസ്തുത സമുദായത്തിൽ പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നു. ആളും യാക്കോബായ സമുദായത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്ന അത്ഭുതകാരികൾ ഒരു രാജ്യമായ ഈ മാന്യൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവിധമായ മനോവികാരങ്ങളോടുകൂടെ പത്രികയും ജീവനിക്കുപറ്റും വായിക്കുന്ന യാക്കോബുർ അനേകർ ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കു അറിയാം. എന്നാൽ അവർ ഇതിങ്കൽ അശേഷം അനങ്ങാതെ മൌനം ഭിക്കിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ ആശ്ചര്യപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ മൌനത്തെ ലംഘിച്ചു തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ മൂന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ മഹാനഭാവനെ ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ആദ്യേം പേരു വെളിപ്പെടുന്നതുതിന്നു ഭയമുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലല്ല. തദ്ദേശം പേരു വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടാ എന്നു മാത്രമെ ആദ്യേം ഞങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. ഈ ലേഖനം മേൽ വിവരിച്ചപ്രകാരമുള്ള ഒരു യാക്കോബുനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതല്ലെന്നു വാദിച്ചാൻ പത്രികാധിപർ തുനിയുന്നപക്ഷം പേരു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പേരു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ആദ്യേം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“നവീകരണ മേളുട്ടവും താരകയും” എന്ന പ്രസംഗം സയുക്തികമാണെന്നു ഈ മാന്യലേഖകൻ പറയുന്നതിൽ വിസ്മയിച്ചാനില്ല. അതു വായിച്ചു നോക്കിയാൽ യുക്തിഭംഗം അതിൽ ഏർപ്പെടാമെന്നെന്നു ഞങ്ങളും സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതു ആറുമാസം മുമ്പു ഞങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്ന പ്രസംഗത്തിന്നു മറുപടിയാണെന്നു പത്രിക ഭാവികുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതുകൂടെ എടുത്തു ഇതിനോടു ചേർത്തു വായിച്ചു നോക്കുന്നവർക്കു മാത്രമെ സാധിക്ക. പത്രിക കിട്ടിയ ഉടനെ അതെന്നു വായിച്ചു നോക്കിയിട്ടു മനസ്സിൽ തോന്നിയ അഭിപ്രായം ലേഖകൻ എഴുതിയിട്ടുതാണ്. അതു ഇങ്ങിനെ വറുനെ തരമുള്ളു. താരകയുടെ വാടങ്ങൾ ആവശ്യംപോലെ ഭേദപ്പെടുത്തി തനിക്കു ഉത്തരം പറയാവുന്ന വിധത്തിലാക്കിയിട്ടു അതിന്നു ഭംഗിയായി ഒരു മറുപടി സ്റ്റേഫിത്ത് എഴുതിയെന്നു സമ്മതിക്കാൻ ഞങ്ങളും തയ്യാറാണ്.

എന്നു മ. സ. ത. പത്രാധിപർ

“തമ്പുരാനെപ്പറ്ററമ്മയുടെ മൂലപ്പാലം”
മാർ ഒസ്കാത്തിയോസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും.

മിഥുനത്തിലെ താരകയിൽ പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ “ഒരപൂർണ്ണ സാധന”ത്തേക്കുറിച്ച് വളരെ ആക്ഷേപകരമായ വിധത്തിൽ എഴുതിക്കുന്നു. “സുവിശേഷ ഡെൺമഴ”വിനേയും സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വിവരണം കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ബാവായെന്നെ കണ്ടു ഇതിന്റെ കഥയെല്ലാം തന്റെ മുമ്പത്തുനി

ന്നു തന്നെ കേട്ടു. എന്റെ കൈവശം ഈ സാധനം ഇരിപ്പുണ്ട്. ഈ അപൂർവ്വ സാധനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാസ്തവമായ വിവരണം ബവാ കല്പിച്ചപ്രകാരം താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു. “കന്താവിന്റെ ജനനസ്ഥലം എന്നു പറമ്പരയാ വിശ്വസിച്ചു പോരുന്ന ഗുഹയ്ക്കു രണ്ടുപറമ്പിട തെക്കുകിഴക്കായി വേറൊരു ഗുഹ ഉണ്ട്. ഇതു ആരും വെട്ടികുഴിച്ചതല്ല. കന്താവിന്റെ അമ്മ കന്താവിനെ ദേവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതുവരെ ജനനസ്ഥലത്തുനിന്നു മാറി താമസിച്ചിരുന്ന വസതി ഇതായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നു. ഈ ഗുഹയിലുള്ള കല്ലു മുഴുവനും പാൽ കേൾപോലെ മയമുള്ളതാണ്. വേറേ ആ പ്രദേശമെല്ലാം പരിശോധിച്ചാലും ഇതുപോലെയുള്ള കല്ലു കാണാനില്ല. ഇതു നാല്പതു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപുവരെ ഒരു മഹമ്മദീയന്റെ കൈവശമായിരുന്നു. അവരു പവൻ വിലയ്ക്കു യേറുശലേമിലെ (യാക്കോബായ) പാത്രീയക്കീസിനു കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചെങ്കിലും വാങ്ങാൻ ഇടയാകാത്തതാൽ അഞ്ഞൂറുപവൻ വിലയ്ക്കു റോമൻകത്തോലിക്കർ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. ഈ ഗുഹയ്ക്കു ആ നാട്ടുകാർ മതഭേദമെന്റേ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പേരു “കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ പാൽ” എന്നാണ്. ഇതു ഒരു പുണ്യസ്ഥലമായി ഗണിക്കപ്പെടുകയാൽ റോമാക്കാർ ഇതുകൊണ്ടു നല്ല ആദായമുണ്ടാക്കി വരുന്നു. അയൽപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ചുവന്ന മണ്ണു കൊണ്ടുവന്നു പാൽകേൾപോലെ വെളുത്ത പ്രസ്തുത ഗുഹയിലെ മണ്ണിനോടു ചേർന്നു കഴിച്ച ചെറിയ അപ്പംപോലെ അടിച്ചു വിലയ്ക്കു വിറ്റുവരുന്നു. (ഇതിൽ ഒന്നാണ് എന്റെ കൈവശം ഇരിപ്പുള്ളത്) ഇതു കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെപാൽ അല്ല. ആ ഗുഹയിലെ കല്ലാണ്. ഇതു പാലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇത്രനാൾവരയും നിൽക്കുമോ. ഇതു പാൽ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നേകൂടാതെ ആരും കണ്ടില്ലല്ലോ (അപ്പോൾ ഞാൻ എത്ര പരിശ്രമം എന്നു വിനോദാത്മകമായി ഉണ്ടായി) ഇതു ചിലക്കല്ലോ ഭക്ഷ്യമായി കൊടുത്തിട്ടു രണ്ടുമണിക്കൂറിനകം പ്രത്യക്ഷമായ ഫലം ഉണ്ടായി. വടക്കേടിക്കിൽ പലക്കും കൊടുത്തു. കന്താവു ഈ സ്ഥലത്തു വച്ചു തന്റെ അമ്മയുടെ പാൽ കുടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയുടെ വാഴ്ച ഇതിനേൽ വന്നു അങ്ങിനെ അതിനു ഒരു പ്രത്യേക ശക്തിയുണ്ടായി”. ഇതു സാധിക്കുന്നതിനു ബാവാക്കു ചില ന്യായങ്ങൾ കൂടെയും ഇവിടെ അനുമതിമായിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. “കന്യകയുടെ ഗർഭംതന്നെ അത്ഭുതമല്ലേ. പൗലോസിന്റെ ഉറുമാൽ രോഗികളുടെ ദേഹത്തേൽ ഇട്ടു എത്രപേരോ സുഖപ്പെടുത്തി. വരിപ്പണം കൊടുപ്പാൻവേണ്ടി പത്രോസിനു മീനിന്റെ വായിൽനിന്നു എങ്ങിനെ വെള്ളിനാണയം കിട്ടി? അഹറോന്റെവടി എങ്ങിനെ തളിർത്തു? മോശ ഒരു വടികൊണ്ടുടിച്ചു എങ്ങിനെ പാറയിൽനിന്നു വെള്ളം ചാടിപ്പു?” ഇപ്രകാരം പല ന്യായങ്ങളും പറയുകയുണ്ടായി.

ബാവാ വഞ്ചന പറഞ്ഞു മനസ്സുരെ കബളിപ്പിക്കുന്ന ആളാണെന്നു യാതൊരുത്തനും സംശയിക്കുപോലും ചെയ്യുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സാധാരണ സൂത്രങ്ങൾ തന്നെ ബാവാക്കു ബുദ്ധിയുടെ സ്വഭാവത്തിനു അശേഷം അന്യമാണ്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ താരകയുടെ “രസികനം” മറ്റും ഇത്ര വളരെ ആക്ഷേപസൂചകമായ വിധത്തിൽ മറുക്കുവരോടു വർത്തിക്കാതെയിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. ഈ വിവരണം വായിച്ചു രസിക്കുന്ന താരകാവായനക്കാരിൽ ഒരു വലിയ പങ്കിനു ഇതുപോലെ മിഥ്യയായ പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാമോ എന്നുള്ളതു ഒന്നു പരിശോധിക്കുന്നതു വേറൊരവസരത്തിൽ ആയിക്കൊള്ളാം. വടക്കു ഒരു സ്ഥലത്തുവച്ചു “സുവിശേഷവെൺമഴവിനു” എഴുതി അയച്ചു ഉപദേശിയോടു വാസ്തവവിരുദ്ധമായി എഴുതി അയച്ചതെന്തിനായിരുന്നു എന്നു ആ ലിക്കകാർ ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ ഒന്നും സമാധാനം പറയാതെ മൌനമായി നിന്നുകൊള്ളുന്നു എന്നു അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ലിറ്റുശ്ശി കണിയാന്തെ ആലക്സിയോസ് ഞ്ഞാശൻ പറയുകയുണ്ടായി.

(കോട്ടയം)

കേ. വി. ചാക്കോ ബി. എ. എൽ. ടി.

നത്തോടു കൂടെ മാർ ജീവന്നാസ്യോസ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേക്കു യാത്ര പറഞ്ഞു. തൊഴിയുർ ഇടവകയുടെ മാർ ക്രീലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പരിവാരസമേതം കഴിഞ്ഞ മാസം ൨൯-ാം- വെള്ളിയാഴ്ച വന്നുചേർന്നു. മലങ്കര ഇടവകയും തൊഴിയുർ ഇടവകയുമായി പുരാതനകാലം മുതൽ വലിയ ഐക്യത്തിലാണിരുന്നതെന്നും മാർ മത്ത്യസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലംമുതൽ ഈ ഐക്യം അതിയായി ശക്തിപ്പെട്ടു എന്നും മറ്റും ഉള്ള ചരിത്രം വായനക്കാരിൽ മിക്കവർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു തൊഴിയുർ ഇടവകയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനിക്കാർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തമായിട്ടാണ് ഗണിച്ചുപോരുന്നത്. അതിനനുസരണമായിട്ട് തന്നെ മാർ ക്രീലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊച്ചുതിരുമേനിയോടുകൂടെ വലിയതിരുമനസ്സിലേക്കു ആവശ്യപ്പെട്ട ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തും ചെയ്തിച്ചുംകൊണ്ടു സിമ്മനാരിയിൽ താമസിച്ചു. വലിയ തിരുമേനിയുമായി വളരെ സംഗതികളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. രോഗത്തിന് മതിയായ ശമനമുണ്ടെന്ന് കണ്ടശേഷം ഇദ്ദേഹം ൨൯-ാം ചൊവ്വാഴ്ചയാണ് തൊഴിയുറക്കു തിരിച്ചെഴുന്നള്ളിയത്.

നാനാവകുപ്പുകാരായ മഹാന്മാരിൽ നിന്ന് അനേക ഏഴത്തുകയും കമ്പികളും ഭിന്നപ്രതി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏഴത്തുകൾ ഒട്ടൊഴിയായ് തിരുമനസ്സിലെ പരിശുദ്ധ പ്രകൃതിയേയും ജീവിതത്തേയും കുറിച്ച് ഏഴത്തുകാർക്കുള്ള അന്വധാരണമായ മതിപ്പിനെ പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നതായിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ സമുദായാംഗങ്ങളും അംഗീകൃത സുറിയാനിക്കാരായ അനേകരുടെ കമ്പികൾ കൂടാതെ കൽക്കട്ടാ ബിഷോപ്പ് തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി ബിഷോപ്പ് തിരുവിതാംകൂർ ടിവാൻ മുതലായ പലരുടെയും കമ്പികൾ വന്നിരുന്നു. “തിരുമനസ്സിലേക്കു സുഖഭക്ഷായിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ മനസ്സാപത്തേയും അവിടുത്തെക്കുറിച്ചുവെത്തിൽ സുഖമുണ്ടാകണമെന്നുള്ള എന്റെ വാഞ്ഛയേയും തിരുമേനിയെ അറിയിക്കണം” എന്നായിരുന്നു ടിവാൻ ജി അവാർകളുടെ കമ്പി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ കന്യാകുമാരത്തുള്ള മാർത്തോമ്മാക്കാരെ വിശേഷാൽ പ്രശംസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവർക്കു ചില മഹാന്മാർ യോജിച്ച് ഭിന്നപ്രതി മുങ്ങാതെ മറുപടി രസീതോടുകൂടി കമ്പി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഭിന്നവർത്തമാനം അന്നന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മദ്രാസ് ബിഷോപ്പു മുതലായ പല യൂറോപ്യന്മാരും കൊച്ചി ടിവാൻ, മുതലായ പല ഹിന്ദുക്കളും സുഖഭക്ഷിനെപ്പറ്റി വളരെ ഭംഗിക്കുന്നു എന്നും സുഖത്തിനായിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും കാണിച്ചു ഏഴത്തുകൾ അയച്ചിരുന്നു.

പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ.

കഴിഞ്ഞ ഇടവകപത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധം മുഴുവനും പേരില്ലാത്തവകൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ജയം നേടാനുള്ള ഒരു നല്ല സൂത്രമാണിതെന്ന് മുദ്രപുറത്തു ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പത്രികാധിപന്മാരുടെ ഞങ്ങൾ ചോദിച്ച സംഗതികൾക്കു ഉത്തരമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരുപക്ഷേപവുമില്ലാത്ത അസംബന്ധങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പത്രികാധിപർ ഈ ലോകത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ മറുപടി തരികയോ ഉപദേശമോ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഉത്തരം തന്നെത്തന്നെ സമ്മതിക്കയോ ചെയ്യട്ടെ.

പട്ടിമുത്ത സംബന്ധിച്ചുള്ള ഞങ്ങളുടെ വാക്കുകൾക്കു കഴിഞ്ഞ പത്രികയിൽ പത്രാധിപർ ഒരു മറുപടിയും എഴുതിയിട്ടില്ല. മറുപടി എഴുതാൻ പത്രികാധിപർ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള സംഗതി ഇപ്പോഴെ പറ്റത്തോളം വലിയ കാര്യമായിരുന്നു.

യാക്കോബായ സഭയും കത്താക്കത്ത പുസ്തകവും എന്ന് തലപാലകത്തോടു കൂടിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്നും ഒരു മറുപടിയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഹാപ്പി മിഥുനത്തിലെ താരകയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പത്രം ഡിപക്കുറിപ്പ്.

പത്രികാധിപരുടെ മറുപടിക്കായി നാം പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

പ്രതിവാദം.— മരണോന്മുഖസഭയും യാക്കോബായസഭയും തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രതിവാദിക്കുന്നതു സത്യം അറിയാണെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരായി ഇരുകക്ഷിയിലുമുള്ള പരമാർത്ഥികൾക്കു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ളതിന്നു തർക്കമില്ല. താരകയും പത്രികയും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന പ്രതിവാദങ്ങളെ താല്പര്യമായി വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ രണ്ടുകക്ഷിയിലും ധാരാളം ഉണ്ട്. അനേകവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രതിവാദിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹമുണ്ട്. രണ്ടു സഭയുടേയും ഉപദേശങ്ങൾ എന്നാണ് അവയുടെ വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്നാണ് എന്നു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു തെങ്ങനാംപ്ലാക്കൽ ചാണ്ടി ഇടവകപ്പുത്രികാലേഖകനായിട്ടും കൊങ്ങനാമ്മാവിങ്കൽ മാത്തൻ താരകാലേഖകനായിട്ടും വളരെ പ്രതിവാദം നടത്തിയാലും അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഈ വകലേഖനങ്ങൾക്കു സ്ഥലം കൊടുത്ത പത്രാധിപന്മാരെ ഇരുകക്ഷിയിലും ഉള്ള യോഗ്യന്മാർ തുച്ഛീകരിക്കുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ടു പ്രതിവാദം നടത്തുവാൻ പത്രികാധിപരോ വൈദിക ശാസ്ത്രാഭിജ്ഞന്മാരോ ഉണ്ടെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്ന യാക്കോബൂരിൽ ആരെങ്കിലുമോ തയ്യാറുള്ളപക്ഷം വിവരം അറിയിക്കണമെന്നുവേക്കുന്നുണ്ട്. പട്ടതപത്തെപറ്റി പ്രതിവാദിച്ചാൻ ഒരു പി. എം. കോളിയേയും കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ “തുടരും” എന്നു പേരായ പേറ്റൊരാളിനേയും അറങ്ങേറ്റിയതു എന്തിനും? ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പത്രികാധിപക്കു തന്നത്താൻ വാദിച്ചാൻ ശക്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടൊ ക്ഷീണിച്ചിട്ടൊ എന്തിനാണ് ഈ ലേഖകന്മാരുടെ സഹായം അപേക്ഷിച്ചതു? ഈ ലേഖകന്മാർ പട്ടതപത്തിന്റെ സാധുത്വം മുതലായ സാരതരങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യവഹരിച്ചാൻ ശക്തിയുള്ളവരാണോ? യാക്കോബായസഭയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ശരിയായിട്ടു അറിയാവുന്നവരാണോ? അല്ലാത്തപക്ഷം തന്നെ താങ്ങുന്നതിന്നു ഈ ലേഖകന്മാരെ പത്രികാധിപർ കൂട്ടുപിടിച്ചതെന്തിനും? പത്രികാധിപരെ പ്രധാനന്മാരായ യാക്കോബൂരിൽ ആരെങ്കിലുമോ നേരെ വന്നു വാദിക്കണമെന്നും ഇടയ്ക്കു ക്ഷീണിക്കയോ തളരുമയോ ചെയ്താൽ തെങ്ങനാംപ്ലാക്കൽ ചാണ്ടി അവർക്കുള്ളയോ അതുപോലെയുള്ളവരോ സഹായത്തിന്നു വിളിക്കാതെ പ്രമുഖന്മാരായ യാക്കോബൂരിനെ കൂട്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെന്നുമാണ് ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളതു. ഇതിന്നു പത്രികാധിപരുടെ മറുപടികേൾപ്പാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. പേരില്ലാലേഖകന്മാരുടെ മറുപടി ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമില്ല.

ഏബ്രഹാം സാമുവേൽ ആൻഡ് കമ്പനി.

ഈ നെയ്ത്തുശാലയിൽ പതിവുപോലെ ഈയാണ്ടിലും ഹെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവേശനം വൃദികന്നി രാം-യോട്ട കൂടി അവസാനിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഇവിടെ പരിഷ്കൃത തരികളിൽ, പട്ട, കമ്പ്ളി, കോട്ടൻ ഇതുകളിൽ വിശേഷാൽ നെയ്ത്തുകൾ ശാസ്ത്രരീതിയിൽ അത്യസിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. വിവരങ്ങൾ എഴുതിച്ചോടിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാകുന്നു.

എന്നു മാനേജർസ്.